



„SZPELEOLOGIA”

1970

"S Z P E L E O L Ó G I A "

1970

Jélentés

a "Szpeleológia" barlangkutató csoport 1970. évi munkájáról

A "Szpeleológia" barlangkutató csoport megalakulásakor /1969/ azt a célt tüzte maga elé, hogy elsősorban nem feltáró kutatást végez, hanem tudományos alapkutatást, nagyrészt a kataszterezésen keresztül.

Kataszterezési munkát a Pilis hegységben, a Kevély csoporton végeztünk. Itt 1970. december 31-ig a következő barlangokat tartjuk számon:

1. Pilisborosjenő - Fehér-hegy csoport
 1. Kálvária barlang
 2. Dolomit üregek
 3. Ördögvári sziklaüreg
2. Ezüsthegy, Ezüstszék nyereg
 4. Ezüsthegyi I. sz. barlang
 5. Ezüsthegyi II. sz. barlang
 6. Ezüsthegyi III. sz. /Papp F./ barlang
 7. Ezüsthegyi dolomit üregek
 8. Szabó József barlang
 9. Aranylyuk zsomboly
3. Nagykevély, Kevélynnyereg
 10. Zöld barlang
 11. Ördöglépcső sziklaüreg
 12. Kápolna barlang
 13. Gyopáros barlang
 14. Kevélynnyergi zsomboly
 15. Kevélynnyergi rókalyuk
4. Kiskevély
 16. Kiskevélyi barlang
5. Csúcshegy, Oszoly
 17. Csirkés barlang
 18. Csúcshegyi barlang

- 19. Zsó barlang
 - 20. Oszoly, Odusor
 - 21. Delago odu
 - 22. Delago barlang
 - 23. Biyák lyuk
 - 24. Óra barlang
 - 25. Pénzes barlang
 - 26. Csontos barlang
 - 27. Denevéres barlang
 - 28. Rózsalugas átjáró
 - 29. Oszolyi Hasadék
 - 30. Kis-Lapos barlang
 - 31. Kétbejáratú barlang
 - 32. Negyedhármas barlang
 - 33. Margitligeti átjáró
 - 34. 272. pont barlangja
 - 35. Üveges barlang
 - 36. Pados barlang
 - 6. Majdan plató, Pomáz
 - 37. Papp-malmi viznyelő
 - 38. Majdan, kiskőfejtő barlangja
 - 39. Majdan, nagykőfejtő barlangja
 - 40. Pomázi kőfülke
 - 41. Pomáz, házudvari barlang
 - 7. Harapovács, mésztufa terület
 - 42. Harapovácsi barlang
 - 43. Harapovácsi viznyelő
 - 44. Budakalászi I. sz. hasadék
 - 45. Budakalászi II. sz. hasadék
 - 46. Budakalászi III. sz. hasadék
- Bizonytalan barlangok:
- Pomázi betemetett barlang /"majdáni paláni jégbarlang"/
 - Majdánnyergi zsomboly /Bertalan 1970/
- Nem tekintjük barlangnak:
- Majdán szikla hasadéka /Majdán É-i oldalában lévő barlang /Szenthe/
 - Pomáz, kőfejtő felül lévő barlang /Szenthe 1969/
 - Nagykevélyi dolomit üregek

A kataszterező munkát a Kordos László által /1969/ felállított rendszer szerint végeztük. Igy a következő témacsoportokat alakítottuk ki:

1. Barlangok térképezése
2. Klimatológiai mérések
3. Vizkémiai mérések
4. Biológiai mérések
5. Földtani megfigyelések
6. Dokumentáció, kataszter készítés

1. Barlangok térképezése

A terület több évi kutatása alkalmával csaknem valamennyi barlangot felterképeztük már. 1970-ben Webovszky Erzsébet az oszolyi Üveges és Pados barlangot, Kordos László a Delago odut, Oszolyi Hasadékot, a Kis-Lapos, Kétejéről és Negyedhármas barlangot, a Margitligeti átjárót, a Pomázi kőfülkét és a Majdan nagykőfejtői barlangot térképezte fel.

2. Klimatológiai mérések

A téma felelőse Nagy László. Munkánkat három irányban végeztük: 1. A nagyobb barlangok bejárat szakaszának klimavizsgálata. 2. A Kevély-csoport kb. 25 barlangjában havonkénti klimamérés. 3. A Szabó József és Aranylyuk zsombolyban termográfás mérés.

E mérésekkel ugyan éves sorozatot nem sikerült készítenünk, minden esetben az a 4-6 hónapos vizsgálat, amely elkészült, rendkívül sok barlangklimatológiai kérdést vetett fel, általános benyomást kaptunk a területen levő különböző tipusú, méretű barlangok meteorológiai viszonyairól.

Méréseinket Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel, Rosenmüller-féle lapátkerekes anemométerrel, katatermométerrel, termográffal és pszichrográfál végeztük.

3. Vizkémiai mérések

A téma felelőse Webovszky Erzsébet. Még 1969 végén sikerült felállítani egy sorozatelemzésre alkalmas vizkémiai laboratóriumot, amelyet azóta tovább fejlesztettünk. Sorozatelemzésekor a következő alkotóelemeket vizsgáltuk: pH, hőmérséklet, keménységek /összes, állandó, karbonát, kalcium, magnézium/, lugosság /hidrogénkarbonát ion/, kalcium és magnézium ion, sziliciumdioxid, szulfát, klorid ion, széndioxid /szabad, kötött, félig kötött, összes, járulékos/, valamint vas /III/ tartalom.

A vizsgált barlangokban többhónapos sorozatra törekedtünk, s ez a Szabó József bg. Csobogójánál valósult meg legjobban. 1970-ben a Kevély csoport és más területek vizeinek elemzése 580 eredményt szolgáltatott.

4. Biológiai gyűjtések

A téma felelőse Forgács Jenő, akinek vezetésével Csapdázásos gyűjtés a Szabó József barlangban, az Aranylyuk zsombolyban, a kevélynyeri zsombolyban és a Kiskevélyi barlangban történt. Ezenkívül egyelő gyűjtést is végzett több barlangban. Az anyag feldolgozása jelenleg még tart.

A csoport tagjai a munkatúrák alkalmával denevérmegfigyelést is végeztek.

5. Földtani megfigyelések

Témafelelős Kordos László. A kutatási területen lévő barlangok közöttani, ásványtani, tektonikai, üledékföldtani és genetikai vizsgálatát végezték el.

6. Dokumentáció, kataszter készítés

Témafelelős Kordos László. A Kevély csoport barlangjainak kutatása 1965 óta folyamatosan történik /Geológiai Technikum + Szpeleológia/, így elegendő adat gyűlt össze arra, hogy elkészitsük a területen lévő barlangok kataszterét. A fent ismertetett, előző öt pont alatt végzett vizsgálatok minden adatok kiegészítéséért, egységes véghezviteléért, a barlangok részletesebb megismeréséért készültek.

A jelentés mellékleteként közöljük az Ezüsthegy, Ezüsthyereg, Nagykevély, Kiskevély, Csúcshegy, Oszoly-vonulat barlangjainak részletes kataszterét.

Egyéb munkák:

Tavasszal és nyáron a barlangok bejáratí szakaszának részletes klimavizsgálata során méréseket végeztünk a Vass Imre, Kossuth, Baradla Alsó és a Szemlőhegyi barlangban. E témahoz csatlakozóan júniusban az Egri Tanarképző Főiskola segítségével egyheteres termisztoros mérőszorosztatot készítettünk a bükki Tuskós-nyelőben.

Kétszer egyheteres nyári bükki túra alkalmával meglátogattuk a létrástetői barlangokat, valamint feltérképeztük a Tarkő kőfulkét.

Vízkémiai vizsgálatokat végeztünk a Nagyoldali zsomboly, a Szemlőhegyi barlang és az Esztrámosi alsó táró mintáin. Egyhónapos vízkémiai elemzést végeztünk a jósvafői Nagy-Tohonya forrásnál.

A csoport egy tagja részt vett a Természettudományi Múzeum Föld- és Öslénytárának esztramosi gerinces öslénytani ásatásán, s ezalatt bejárta az ott lévő barlangokat, elhagyott tágításukat tárókat.

Többen a nyár végén hazánkban járt lengyel barlangkutató csoportot vezették a budai barlangokban.*

A csoport tagjai részt vettek a MKBT kartográfiai és kataszterezési szakbizottságának munkájában.

1971-es tervünk a Kevély csoport még barlangtanilag feldolgozatlan /Majdan, Harapovács, Fehér hegy/ területeinek kataszterezése és az összefoglaló monográfia elkészítése.

Jó szerencsét!

Debrecen, 1971 február 4.

Korda László

/ K o r d o s László/
csop.vezető

/

Az Ezüsthegy, Ezüstnyereg, Nagykevély, Kevélynnyereg,
Kiskevély, Csúcshegy, Oszoly vonulat barlangjainak
katasztere /Kevély csoport/

/

A terület barlangjai:

1. Ezüsthegy, Ezüstnyereg

1. Ezüsthegy I. sz. barlang p. 9-11
2. Ezüsthegy II. sz. barlang p. 12-13
3. Ezüsthegy III. sz. /Papp F./ barlang p. 14-17
4. Ezüsthegyi dolomit üregek p. 18-
5. Szabo József barlang p. 19-22
6. Aranyiyuk zsomboly p. 23-36

2. Nagykevély-Kevélynnyereg

7. Zöld barlang p. 37-41
8. Ördöglépcső sziklaureg p. 42-43
9. Kápolna barlang p. 44-46
10. Gyopáros barlang p. 47-49
11. Kevélynnyergi zsomboly p. 50-62
12. Kevélynnyergi rókalyuk p. 63-66

3. Kiskevély

13. Kiskevélyi barlang p. 67-77

4. Csúcshegy, Oszoly

14. Csirkés barlang p. 78
15. Csúcshegyi barlang p. 79-81
16. Zsó barlang p. 82-83
17. Oszoly, Odusor p. 84
18. Delago odu p. 85
19. Delago barlang p. 86-87
20. Bivak-lyuk p. 88-89
21. Óra barlang p. 90-
22. Pénzes barlang p. 91-92
23. Csontos barlang p. 93
24. Denevéres barlang p. 94-95
25. Rózsalugas átjáró p. 96-
26. Oszolyi Hasadék p. 97-
27. Kis-Lapos barlang p. 98
28. Kétbejáratú barlang p. 99
29. Negyedhármas barlang p. 100
30. Margitligeti átjáró p. 101
31. 272. pont barlangja p. 102
32. Üveges barlang p. 103
33. Pados barlang p. 104

Kataszterezési alapelvek

A kataszterezés az alábbi címszavak szerint csoportosítja egy-egy barlang adatait:

1. Szinonima
2. A barlang helyzete
3. A barlang leírása

4. Böldtani viszonyok

- a./ kőzettani viszonyok
- b./ ásványtani viszonyok
- c./ öslénytani viszonyok
- d./ üledékföldtani viszonyok
- e./ tektonikai viszonyok
- f./ a barlang keletkezése

5. Hidrológiai viszonyok

6. Klimatológiai viszonyok

7. Bioklimatológiai viszonyok

8. Biológiai viszonyok

9. Régészeti viszonyok

10. Térképezés

11. Fényképezés

12. Müszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések

13. Az barlang kutatástörténete

14. A barlang irodalma

Amelyik barlangról vizsgálati ~~az~~ adat nincs, ott a felesleges leírá-
sok helyett magát a cimszavat hagytuk el.

/

I. Ezüsthegy, Ezüstnyereg

1./ Ezüsthegyi alsó /I. sz./ barlang

Szinonima: Aranylyuk zsomboly /téves/, Bertalan K. 1968.

Ürömi ezüsthegyi barlang, Kerekes J. 1937.

A barlang helyzete:

Az ezüsthegyi működő nagy, hárshegyi homokkőfejtő DNY-i végében, Kb. 330 m. t.sz.f. magasságon /Leél-Őssy S. 1958/. A bánya hányója felől a bánya-udvarba vivő mélyút végén, jobbra egy gödörben nyilik.

A barlang leírása:

A barlang a 120/300 csapású, 80° döllésű hasadék mentén nyilik, egy nagy teremből áll. Alján néha kisebb hasadékokat lehet kibontani, ezek gyakran eltömődnek. Jelenleg /1970/ a barlang eleje beomlott.

A barlang falán üstszerű mélyedések találhatók /Szenthe I. 1969./

Földtani viszonyok:

Közöttani viszonyok: A barlangot két közet alkotja, felül a hárshegyi homokkő, alul budai márga /Szenthe I. 1969./

A budai márga alsó része tömört, kemény, agyagos, sárgásbarna színű. Felső része /10 cm/ lágy, könnyen gyúrható.

A budai márgára a hárshegyi homokkő szögdiszkordanciával települ. A hárshegyi konglomerát kvarckavicsa 2-5 mm Ø. A mennezet csapása 315/135, döllése 5°. A hárshegyi homokkő fehér kötőanyaga DTA vizsgálat szerint kaolin /Szenthe I. 1969/.

Fekete Z. /1935/ szerint a barlang egységesen hárshegyi homokkőben keletkezett.

Kerekes J. /1937/ szerint a hárshegyi homokkő alatt málrott bryozoás márga található.

Ásványtani viszonyok: Szenthe I. /1969/ szerint ásványos kitöltes nincs.

Ősiénytani viszonyok: A budai márga felső 10 cm-es rétegében Szenthe I. /1969/ szerint a következő maradványok kerültek elő:

Ammodiscus incertus /D'Orb/

Bathysiphon sp.

Rhabdammina abyssorum /M.Sara/

Tektonikai viszonyok: A bejárat a 120/300 csapású repedés mentén alakult ki.

A barlang keletkezése:

Fekete Z. /1935/ szerint a barlang valószinüleg a hárshegyi homokkő alatt lévő dachsteini mészkő üregének beszakadása révén keletkezett.

Kerekes J. /1937/ szerint a felszínról leszivárgó szénsavas viz a márga CaCO_3 tartalmát kioldja, így üreg képződik. Ez folyamat lassú, a márga eltömi a járatokat, repedéseket. Szerinte az omlás a kőfejtés miatt következett be.

Láng S. /1953/ szerint valószinüleg eltömődött forrásbarlang.

Leél-Őssy S. /1958/ szerint tektonikus és hidrotermálás eredetű.

Szenthe I. /1969/ szerint a hasadék mentén feltört hévvíz alakította ki a barlangot.

Hidrológiai viszonyok:

A barlangban erős csepegés észlelhető minden évszakban. Hóolvadáskor a bejáraton keresztül nagymennyiségű viz jut a barlangba.

Klimatológiai viszonyok:

Kerekes J. /1937/ szerint a déli órákban a Nap besüt a bejáraton. 13 órakor a felszínen 17°C , a barlang hátsó részében 13°C a léghőmérséklet.

Térképezés:

A barlangnak egy felmérése történt: Szenthe István 1969. Térképe valószinüleg elveszett.

A barlang adatai:	hossza	mélysége
Kerekes J. /1937/	12 m	2 m
Leél-Őssy S. /1958/	10 m	5 m

Munka-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang erősen omlásveszélyes, bejárásához barlangkutató ruha ajánlatos. Jelenleg a bejárat részben beomlott.

A barlang kutatástörténete:

Fekete Z. 1935-ben ír a barlangról, majd Kerekes J. /1937/ támadja barlangképződési elméletét. Láng S. /1953/ és Leél-Őssy S. említi a barlangot. Szab-

lyár P. 1966-ban kutatta, majd Szenthe I. 1969-ben felméri a barlangot, földtani vizsgálatokat végez. 1969-ben a Szpeleológia bkut. csoport tagjai /Dunai S./ fix pontokat rakkák le későbbi térképezéshez, lefelé rövid /2-3 m/ új járatot tárnak fel. A barlang bejárata 1970 tavaszán beomlott.

A barlang irodalma:

1. Bertalan Károly: Tájékoztató. 1958. p. 20.
2. Bertalan Károly: Magyarország barlangkatasztere. Bp. 1970.
3. Fekete Zoltán: Adatok a hárshegyi homokkő geológiájához = Földt. Közl. 65.k. 126-150 p. Bp. 1935.
4. Józsa László: Beszámoló a Szabó József Geológiai Technikum barlankutató csoportjának 1966. évi munkájáról = Karszt- és Barlangkutatási Táj. 1967., 17 p. Bp. 1967.
5. Kerekes József: Az ürömi ezüsthegyi barlang = Barlangvilág. 7. k. 1-2. f. 23. p. Bp. 1937.
6. Láng Sándor: A Pilis morfológiája = Földr. Ért. 2. k., 3 f. 341-344. p. Bp. 1953.
7. Láng Sándor: Karsttanulmányok a Dunántúli Középhegységben = Hidr. Közlöny. 28 k. 1-4. f. 51 p. Bp. 1948.
8. Leál-Óssy Sándor: A Kevély-hegycsoport karsztmorfológiája és barlangjai = Földr. Ért. 7. k. 1. f. 17-33 p. Bp. 1958.
9. Szablyár Péter: Az ezüst-hegyi Szabó József barlang = Kézirat. Képesítő szakd. Bp. 1966.
10. Szenthe István: Karsztjelenségek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén = Kézirat. Egyetemi szakd. Bp. 1969.
11. Barlanghirek = Természetbarát 26. k. 3-4. f. 16 p. Bp. 1938.
12. BÉTE barlangnapló 1. k. 113. p.
13. Magyarázó Magyarország 200 ooo-es földtani térképsorozatához. L-34-I. Tata Bánlya. Bp. 1968.

2. Ezüsthegyi II. sz. barlang

Szinonima: Szofoklész barlang /Szenthe I. 1969./
Ezüsthegyi felső barlangok /Leél-Össy S. 1958./

A barlang helye:

Az Ürömi Ezüst hegy nagy hárshegyi homokkőfejtőjének felső /É-i/ végében,
kb. 350-360 m t. sz. fe. magasságban /Leél-Össy S. 1958./.

A barlang leírása:

A bejárati hasadékon át pár méter mélységre lehet jutni a hárshegyi homok-
kő tömbök között.

Földtani viszonyok:

A barlang összetörédezett hárshegyi homokkőben nyilik. Alján néhol budai
márga található. A falakat sokfelé 0,5-1,0 , vastag barit III. kéreg borítja.
A barlang két egymásra merőleges litoklázis mentén keletkezett, a feltörő hé-
vizek hatására /Szenthe I. 1969/.

Klimatológiai viszonyok:

A barlangot télen a hó kitölti, fekvésénél fogva késő tavaszig, jéggel bo-
ritott.

Térképezés:

A barlangnak egy felmérése történt: Szenthe István 1969., térképe valószi-
nileg elveszett.

A barlang adatai Leél-Össy S. /1958/ szerint:

hossza: 10 m mélysége: 4

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang bejárásához barlangkutató ruha ajánlatos.

A barlang kutatástörténete:

Leél-Össy S. 1958-ban említi. Később csak Szenthe I. vizsgálta a barlangot
1969-ben.

A barlang irodalma:

1. Bertalan Károly: Tájékoztató, 1958. 2o. p.

2. Bertalan Károly: Magyarország barlangkatasztere 1970. Bp.
Kézirat.
3. Leél-Őssy Sándor: A Kevély hegycsoport karsztmorphológiája és
barlangjai = Földr. Ért. 7. k. l. f. 17-32 p.
Bp. 1958.
4. Szenthád István: Karsztjelenségek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén = Egyet. szakd.
Kézirat. Bp. 1969.

3. Ezüsthegyi III. sz. /Papp F./ barlang

A barlang helyzete:

Az ürömi Ezüsthegy nagykőfejtőjének ÉNY-i végében, a hárshegyi homokkő töbörszerű berogyása alatt nyilik a barlang.

A barlang leirása:

A barlang összetöredék hárshegyi homokkő tömbök között nyilik, rendszerint több bejárattal /ezek közül csak egy járható./ A homokkő labirintusban hosszú ideig lehet bolyongani, míg megtaláljuk azt a rést, ahol az eocén mészkő és márgacsoportok megjelennek. Itt kb. 2,5-3,0 m hosszú spirális járatban lecsúszva bejutunk a tényleges barlangba. A barlang kétfelé ágazik, egy dolomitban nagyjából felfelé és egy eocén képződményekből álló, lefelé induló járatra.

Felfelé kis dolomitos terem után szük hasadákon át, porló dolomitban képződött aknához jutunk. Itt továbbmenni biztonságosan csak beépített kötél segítségével lehet. A járat ezután meredeken felfelé hajlik pár métert, majd elszükül. A falakat gazdagon borítja a borsókő.

A másik ág először mészkőben, majd eocén képződményekben indul. Egy meredek, széles és hosszú terem aljára az erősen omladékos járatban lehet lejutni. Alján rövid vizes ág indul, a másik oldalon pedig nagyméretű répedésen felkúszva, a barlang Szakadék nevű pontjára jutunk, ahol az erős csepegés következtében 12-15 m hosszú oldáscsövek képződtek.

Földtani viszonyok:

Közettani viszonyok: A barlang az alsó oligocén hárshegyi homokkő összetöredék tömegében nyilik és folytatódik kb. 20 m mélységgig. Alatta felső eocén márga és nummuliteszes mészkő következik. Az "eocén" járat tetejét bryozoás márga alkotja, alatta eocén nummuliteszes mészkő.

A barlangon keresztülhalad a 0,6-1,0 m vastag eocén, zöldesbarna színű, dachsteini mészkő darabokat tartalmazó konglomerátum. Ez alatt porló dolomit van, amelyben a barlang "dolomit" ága húzódik.

Ásványtani viszonyok:

Cseppkő: Aránylag kevés helyen képződött. A barlang Szakadék nevű részén kalcitpadokkal lefedett cseppkő található, amely Szenthe I. /1969/ szerint őskarsztos képződmény.

Aragonit: Borsókő a barlang számtalan pontján fordul elő, nagy tömegben a "dolomit" ág végén.

Halloysit: A hárshegyi homokkő aerosolból kivált, tömött, szilárd, vattára emlékeztető képződmény. Röntgen csak kalcitot, spektroszkópos vizsgálat Sr-ot, a DTA és DTG vizsgálatok szerves anyagot mutattak ki /Szenthe I. 1969/.

Montmilch: A hárshegyi homokkőn aerosolból keletkezett rózsaszín, fehér, laza szerkezetű képződmény. Röntgen vizsgálatkor a kalcit mellett a gipsz és brushit vonalai is jelentkeznek. Spektroszkópiai vizsgálattal Cs, Sr, Fe 0,5-1,0 %-ban, a Ni 0,003 %-ban, a Zn 0,001 %-ban jelentkezett. DTA gipszet és szerves anyagot, DTG brushit-ot és szerves anyagot mutatott ki. /Szenthe I. 1969./

Üledékföldtani viszonyok:

A homokköves részben tényleges üledékről nem lehet beszálni. csak kisebb foltokban felhalmozott törmelékről.

A barlang alsó járataiban is csak törmelékes agyag található.

Öslénytani viszonyok:

A eocén képződményekben /bryozoás márga, nummuliteszes mészkő/ nagymennyiségi összefüggés található.

Tektonikai viszonyok:

A barlang felső része a hárshegyi homokkő leszakadt rétegeinek törmelékében helyezkedik el. Az alsó ágakban több nagy repedés határozza meg a barlang morfológiáját.

A barlang keletkezése:

Szenthe I. /1969/ szerint: A hasadékok mentén feltört héviz alakította ki a barlangot. Néhol, pl. Szakadék, hidegvizes eredetű oldáscsövek találhatók.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang alsó részén, főleg az "eocén" szakaszban több állandó csepegőhely található. A Szakadék nevű részen hóolvadáskor záporoszerű formában és mennyiségben jut viz a barlangba, mely a repedések keresztül az alsó, csaknem állandóan vizes, agyagos járatba jut.

Klimatológiai viszonyok:

Szenthe I. 1969. februárjában az aerosolból való ásványkiválás vizsgálata során méréseket végzett:

alsó rész: 11° C 85 %
 Denevér terem: 7.2° C 85 %, max. 8° , min. $5,5^{\circ}$

A Szpeleológia bkut. csoport tagjai /Dunai S., Forgács J./ 1970. május 2-án a bejárati szakasz részletes klimavizsgálatát végezték, Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel:

mérési pont	táv bej.-tól	$^{\circ}$ C	%	g/m^3	idő
	- 3,0 m	3,2	100	5,8	8.24
	- 1,0	4,0	100	6,1	
1.	0,0	7,1	87	6,6	
2.	0,5	8,0	95	7,6	
3.	1,0	9,0	94	8,1	
4.	1,5	8,2	85	6,9	
5.	2,0	9,2	95	8,3	
6.	2,5	8,0	100	8,0	
7.	3,0	8,0	99	7,9	
8.	3,5	7,2	100	7,6	
9.	4,0	8,0	100	8,0	
10.	4,5	8,3	96	7,9	
11.	5,0	8,0	100	8,0	
12.	5,5	8,0	97	7,8	
13.	6,0	7,6	97	7,6	
14.	6,5	7,2	97	7,6	
15.	7,0	7,2	97	7,4	
16.	7,5	8,2	100	8,2	
17.	8,0	8,0	100	8,0	
18.	8,5	7,8	100	7,9	
19.	9,0	8,0	100	8,0	
20.	10,0	8,0	95	7,6	
21.	11,0	7,8	97	7,7	
22.	12,0	7,4	97	7,5	
23.	13,0	7,6	97	7,6	
24.	14,0	7,6	92	7,2	
25.	15,0	7,0	100	7,5	
26.	16,0	7,2	97	7,4	
27.	17,0	7,0	100	7,5	
28.	18,0	7,4	97	7,5	
29.	19,0	7,0	100	7,5	
30.	20,0	7,2	97	7,4	
31.	22,0	7,4	100	7,7	
32.	24,0	7,8	100	7,9	
33.	26,0	6,8	100	7,4	
34.	28,0	10,0	90	8,3	
35.	30,0	7,2	97	7,4	10,10

Biológiai vizsgálatok:

1969. februárjában a homokköves részben lévő "Denevér terem" nevét az ott alvó 14 db Rhinolophus hipposiderostól kapta.

Térképezés:

Szenthe István a feltárás során, 1969 februárjában ideiglenes pontokkal,



pontokkal, függőkompasszal felmérte a barlangot. Térképe valószinüleg elvezett. Felmérése szerint a barlang adatai:

hossza: kb. 400 m mélysége: 62 m

Ezek szerint a barlang jelenleg /1970/ a Pilis leghosszabb és legmélyebb barlangja, megelőzve a Legény barlangot.

Fényképezés:

A barlang feltárását követő napokban Kordos L., majd Csekő Á. készített nagymennyiségű színes diapositivet.

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang bejárása nehéz. Csak a barlangot jól ismerő vezető mellett, nagy barlangos gyakorlattal rendelkező egyének számára ajánlható. A homokköves rész rendkívül omlásveszélyes, labilis egyensúlyú. Az alsóbb szinteken több helyen omladékos részek találhatók. A "dolomit" ág vakánája fölött rendszerint beépített kötél segíti az átjutást.

A kőbánya melegedőjében látogatási könyv található, amelybe a barlangba indulók nevüket kötelesek beirni.

A barlang kutatástörténete:

Szenthe István egyetemi szakdolgozatának terepmunkája során bontotta ki a bejáratot fedő törmeléket, majd több lépcsőben 330 munkaóra ráfordítással, elsősorban a Vörös Meteor SK. Hegymászó Csoportjának segítségével 1969. február 16-án jutott be a barlang ma feltárt részébe. Azóta a barlang a Szpeleológia bkut. csoport felügyelete alatt áll.

Sajnos, a barlangot nagyon sok szakavatatlan, kezdő barlangkutató keresi fel, így a balesetveszély állandóan fennáll.

A barlang irodalma:

1. Bertalan Károly: Magyarország barlangkatasztere. 1970. Kézirat.
2. D. Gy. /Dénés György/: Barlangfeltárás a Pilisben = MKBT Tájékoztató. 1969/2., 4. p. Bp. 1969.
3. Dénes György: Egy kutatónk /Szenthe István/ munkájának 1969. évi mérlege = Vörös Meteor 1970. évi túranaplója. 18-19. p. Kézirat.
4. Szenthe István: Karsztjelenségek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén = Egyetemi szakd. Kézirat. Bp. 1969.

4. Ezüsthegyi dolomit üregek

A barlang helyzete:

A Pilisborosjenőről az Ezüsthegy nyergére vezető piros jelzésű "dolomit út" mellett nyilnak.

A barlang leírása:

Két nagyobb fülkéből és több kisebb mélyedésből álló üreges sor, a "dolomit úttal" párhuzamosan.

Földtani viszonyok:

A barlang felső triász fehér, porló dolomitban képződött. Felette 0,25 m vastag hárshegyi homokkő és dachsteini mészkő anyagú konglomerát, vörös, agyagos talaj, majd 0,6 m vastag barna erdei talaj következik.

Ásványi anyagok, üledék, ősmaradványok a barlangban nincsenek.

Valószínűleg az előzőleg természetes porló dolomitfulkéket a helybeli lakosság köpor bányászával mélyítette jelenlegi méreteire.

Hidrológiai viszonyok:

Az üregek szárazok, csak eső és hóolvadás alkalmával észlelhető csepegés.

Térképezés:

A barlangot Kordos L. mérte fel 1969-ben. A barlang adatai:

hosszúsága: 6 m mélysége: 3 m

A barlang kutatástörténete:

Kutatás a barlangban nem történt. A környező lakosság és a kirándulók gyakran keresik fel, mivel járt túristaút mellett helyezkedik el.

A barlang irodalma:

Az irodalomban nem szerepel.

5. Szabó József barlang

A barlang helyzete:

Az Ürömi Ezüst-hegy 405 m t.sz.f. m. pontjától 107 fokra K-re, 336,24 m t.sz.f.m. nyilik, a Tölgyfa, v. Nagy kőfejtőben.

A bejáratnál lévő segédpont /SP, vasszög/ koordinátái:

Greenwichtől, K-re x = $47^{\circ} 37' 03''$

E-i sz. y = $19^{\circ} 22' 48''$

Gellérthegy nevű pontra: x = 514.65

y = 496.55

Szablyár Péter bemérése /1966/.

A barlang ismertetése:

A Szabó József barlang hárshegyi homokkő kisipari bányászkodása révén nyílt meg az ezüsthegyi Tölgyfa kőfejtőben, 1963-ban. A bejárat barlangszerű. Le-szakadt hárshegyi homokkő törmeléken át vezet az út a Nagy aknáig, amely már dachsteini mészkőben keletkezett. A Nagy akna kb. 8 m mély, traverzálás-sal könnyen bejárható kürtő. Alján jobbra rövid ág indul, mely oldalnyomos dachsteini mészkőben agyageltömödéssel végződik. Balra a Kerülő ág kezdődik, melynek elején a Szülőlyuk szük nyilása torkollik be. A Kerülő ág szük kúszó-járat, vége az Aragonitos terem. Ennek falát nagymennyiségi aragonit borítja. Mögötte kis agyagos pocsolya, a Csobogó található, felette kb. 10 m-es kür-tő indul, végén kis kiszélesedéssel.

Az Aragonitos fallal szemben 3 métert felmászva jutunk a barlang legnagyobb termébe, a Nagy terembe. Alját hatalmas hárshegyi homokkő és dachsteini mészkő darabok borítják. A mennyset hárshegyi homokkő, amely a falat alkotó dachsteini mészkőre diszkordánsan települ.

A Nagy terem folytatása a Szülőotthon, amelyből a keskeny hasadák mentén ki-alakult kb. 70° meredek Szülőlyuk indul, a Nagy akna aljához. A Szülőotthon-ból kisebb oldalág vezet a hárshegyi homokkő alsó szegélyén, valamint két-méteres járat a Nagy akna felső végéhez, a 8. sz. poliganhoz.

A hárshegyi homokkő törmelékben még több járat húzódik. Leghosszabb közülük az 5. sz. poligontól balra kezdődik, kb. 30 m hosszan követhető. Végén kis terem található, kürtője a bejárat mellett a szabadba nyilik.

A barlang bejáratát becementezett vasajtó fedи.

Földtani viszonyok:

Kőzettani viszonyok: A barlangot felépítő kőzetek alulról felfelé haladva a következők: dachsteini mészkő, hárshegyi homokkő és konglomerát, bizonytalan márgás /budai márga?/ csíkokkal.

A dachsteini mészkő fehér, tömött, rétegezetlen, kalciterekkel dúsán átszökt. Felülete sima, kagylós és szilánkos.

A hárshegyi homokkő és konglomerát jól rétegzett.

A kőzetek fajsúlya Szabolyár P. /1966/ szerint:

dachsteini mk.:	2,707	/Nagy akna teteje/
hárshegyi hmk.:	2,58	/Lapos terem/
mázes homokkő:	2,58	/Márgás folyosó/

Ásványtani viszonyok: Aragonit és kalcit az Aragonitos teremben nagy mennyiségben bohrsókő formájában található. Szabolyár P. /1966/ csiszolatokon vizsgálta a lerakódott rétegeket, de következtetést nem vont le. Cseppekők csak gyenge felületi rétegekben, limonit szinezőanyaggal, kvarc és kvarcit a hárshegyi homokkőben és annak mállástermékeként az üledékekben fordul elő.

Őslénytani viszonyok: Szabolyár P. /1966/ a dachsteini mészkőből két maradványt emlit, amelyek valószínűleg nem a barlang közvetlen környékéről származnak:

1. Turitella saxorum
2. felismerhetetlen

Az üledékből eddig semmilyen maradvány nem került elő.

Üledékföldtani viszonyok: A barlangban rétegeket nem lehet elkülöníteni, csak lokális kitöltéstipusokat:

- a./ Nagy akna alján agyagos hárshegyi homokkő törmelék
- b./ Nagy akna alján jobbra dachsteini mk. járatában agyag
- c./ Kerülő ág végén sötétbarna agyagos kitöltés
- d./ Kerülő ág végén a falon igen finom barna agyagos iszap
- e./ Aragonitos terem alján kevert agyagos törmelék
- f./ Csobogó kitöltése
- g./ Aragonitos terem és a Nagy terem között szürke agyag
- h./ Nagyteremben homokkő-mészkő határán üregkitöltés

Szemeloszlás vizsgálatot Szabolyár P. /1966/ és Kordos L. /1968/ végeztek:

szita Ø	1.	2.	3.	4.	5.
2,5 mm	28,9950	21,3569			
2,0	4,0025	5,2039	25,38	16,85	16,67
1,6	4,0955	4,6174			
1,25	7,2057	8,3693			
1,0	4,2019	5,1839			
0,8	3,6351	3,3093	22,20	7,71	5,59
0,63	2,9995	3,0874			
0,5	2,6656	2,7981	7,83	3,15	2,49
0,4	2,2092	1,8300	1,58	1,03	0,31
0,315	2,7055	3,8881			
0,25	1,7715	1,8801	4,89	3,21	2,57
0,20	2,2546	3,0542			
0,16	1,6585	3,0563	7,49	3,81	1,97
0,125	1,2955	1,6921	2,24	1,08	0,72
0,1	0,9228	1,3442	1,46	1,73	0,83
0,09		0,8626	0,52	0,16	0,17
0,08		0,0622	0,36	0,35	0,38
0,071			0,11	0,09	0,18
0,063			0,14	0,07	0,35
	70,7184	71,5950	74,20	39,24	32,28
+ agyag	29,2816	28,4050	25,80	60,76	67,72
Összesen:	100,0000	100,0000	100,0000	100,0000	100,00

1. Nagyteremben homokkő-mészkő határ üregkitöltés /Szabolyár/

2. Kerülő járat /Szabolyár/

3. Nagy akna alja /Kordos/

4. Csobogó /Kordos/

5. Szürke agyagos kitöltés /Kordos/

A kitöltések viztartalmát Kordos L. és Wehovszky E. vizsgálta 1969-ben:

	szabad viz %	kötött viz %
Nagy akna alja	11,12	2,5
Nagy akna jobbra	23,44	9,5
Kerülő ág, sötétbarna	24,70	3,0
Csobogó agyaga	16,50	2,5
szürke agyag	11,80	1,8

Szabolyár P. /1966/ kalcimetrálással meghatározta a közletek CaCO_3 tartalmát:

Csobogó felett akna	98,33 %
Nagyterem, málolt fal	81,66 %
Márgás folyosó	8,33 %

Tektonikai viszonyok: A barlangban repedésirányokat nehéz megfigyelni. Jelentős repedés az, melyben a Szülőlyuk alakult ki. Szabolyár P. szerint a barlang fő hasadékának csapása 60/240.

A barlang keletkezése:

Szablyár P. /1966/ szerint: Az oligocén végi szávai orogén hatására a barlang fő hasadéka jött létre. A töréskor a hárshegyi homokkő kivékonyodott, majd felfelé mozdulással antiklinális jött létre. Először hidegvizes tevékenység, majd melegvizes barlangképzés volt. A hidegvizest a szinlők, a melegvizest a borsókövek és az "oldáscsövek" bizonyítják. A sorrendet arra alapozza, hogy a hidegvizes képződményekre rakódnak a melegvizesek. A holocénban lejebb szállt a termálvíz, pusztulás.

Szenthe I. /1969/ szerint a barlangot az alulról feltört hévizek, majd hidegvizes hatások alakították ki.

Kordos L. /1970/ Szablyár P. elméletét kiigazította: A hárshegyi homokkő igen gyenge antiklinális-szerű hajlása a kőzet településből adósik, és nem tektonikus mozgásból. Az valóban igaz, hogy a hidegvizes képződményekre melegvizesek települnek, azonban ezek elkülönítésénél problémák adódnak. Az oldáscsövek nem a feltörő hévizek nyomai, hanem a hárshegyi homokkőn leszivárgó agresszív viz oldásnyoma. Ezt a vizelemzések, és az azóta feltárt Papp Ferenc /Ezüsthegy III. sz./ barlang is igazolja. A szinlők hidegvizes eredetére semmilyen bizonyíték nincs, igaz, hogy ennek cáfolatára sem.

Hidrológiai viszonyok:

A barlangban aktív csepegés a Csobogónál van, egyébként száraznak mondható. A Csobogó összegyűjtött vize lecsapoláskor /1966/ a Kerülő ágon át a Nagyterem alatti törmelékbe folyt.

Vizelemzéket Szablyár P. /1966/, valamint Wehovszky E. és Kordos L. /1970/ végeztek a Csobogó vizén.

Szablyár P. eredménye:

hőmérséklet:	9,5° C	SiO ₂ :	9,16 mg/l
iz:	gyengén földizü	SiO ₃ :	11,48756 mg/l
útlátszóság:	opalizáló	lugosság:	1,306 W°
összes kem.:	3,18 nk°	szag:	szagtalan
		szín:	kissé zavaros

Kordos László és Wehovszky Erzsébet vizelmezései a Csobogóból:

Klimatológiai viszonyok:

Szablyár P. mérése:

Hőmérséklet: felszin 19,9 °C, bejáratí ajtó 18,0 °C, Borsóköves skámasor 9,5 °C, Borsóköves akna 10,0 °C.

Páratartalom: közel 100 %

Légmegzás: Nyúron a Csobogó felé, télen fordítva

1966 januárjában 20 - 80 cm magas, 5-8 cm átmérőjű jégsztalagmitok voltak a bejáratnál. A felül kiáramló meleg levege kicsapodva a talajra hull, ott megfagyva jégoszloppá válik, megfelelő sztalaktit párt nélkül. Hideg januárok alkalmával rendszeresen megfázik el.

1969 november második óta a bejáráttól kb. 30 m-re, /felszintől kb. 8 m-re/ a homokkőves törmelékben kialakult teremben termografot helyeztett el a Szpeleológiai csoport, amely kisebb megszakításokkal 1970 március 30-ig működött. Ezenkívül a csoport Assmann-féle aspirációs pszichronéterrel részletes, és állandó mérései pontokon végzett vizsgálatot.

A termográf adatai napról napra közepekben kifejezve:

1969.11.02.	9,0	16.	10,1	15.	10,0	23.	9,0
04.	8,8	17.	10,0	16.	10,0	24.	8,8
05.	8,4	18.	10,0	17.	10,1	25.	8,5
06.	8,2	19.	10,0	18.	10,1	26.	8,5
07.	8,2	20.	10,0	19.	10,0	27.	8,1
08.	8,1	21.	10,0	20.	10,2	28.	8,1
09.	8,1	22.	10,3	21.	10,0	29.	8,5
10.	8,2	23.	10,2	22.	9,8	30.	8,5
11.	8,6	24.	10,0	23.	9,9		
12.	8,5	25.	10,0	24.	9,9		
13.	8,0	26.	10,0	25.	10,0		
14.	8,0	27.	10,0	26.	9,8		
15.	8,0	28.	9,9	27.	9,8		
16.	8,0	29.	9,5	28.	9,8		
17.	8,0	30.	9,3	29.	9,9		
18.	8,5	31.	9,0	30.	9,9		
19.	9,5	1970.01.01.	9,0	02.01.	10,0		
20.	10,0	02.	9,1	12.	10,0		
21.	9,0	03.	9,3	16.	10,0		
22.	9,0	04.	9,3	17.	9,7		
23.	9,0	05.	9,5	18.	9,2		
24.	9,5	06.	9,3	19.	9,0		
25.	9,5	07.	9,3	03.01.	11,0		
26.	9,5	08.	9,4	02.	11,2		
27.	9,2	09.	9,5	03.	11,2		
28.	9,3	10.	9,3	04.	11,7		
29.	9,4	11.	9,9	05.	11,8		
30.	9,5	12.	10,0	06.	11,5		
31.	10,0	13.	10,0	07.	11,7		
		14.	9,9	08.	11,8		

Résszleges klimamérés eredményei:

	1969.11.02.	1970.01.11.	1970.02.08.	1970.03.21.	1970.04.05.	1970.06.21.
°C	%	°C	%	°C	%	°C
Felszín	12,2	67	-2,1	39	3,1	0,0
Viharjú	10,9	64	-6,8	95	3,6	0,2
5. pont	11,1	62	-9,2	92	1,0	0,0
Műszertáren	10,9	62	-9,6	92	1,0	0,0
Nagy elna térfelje	11,8	55	-9,7	92	1,1	0,0
Nagy elna alja	10,9	59	-10,1	98	1,0	0,0
Aragonitos teren	-	-	-	10,2	1,0	0,0
Nagyberem	-	-	-	10,2	0,2	0,0
Szilvásváradon	-	-	-	10,2	0,1	0,0

Résszleges klimavisszgálat két alkalommal történt, a felszintől a Nagy elna aljáig:
1969.11.02.

mérési pont	táv.bet.-tel	°C	%	mm	idő
1.		11,9	58	6,1	12.19
2.		12,2	58	6,0	
3.		12,2	58	6,0	
4.		11,4	72	7,4	
5.		11,3	73	7,6	
6.		11,0	76	7,6	
7.		11,1	66	7,5	
8.		10,8	76	7,5	
9.		10,9	91	8,0	
10.		10,9	94	9,1	
11.		10,9	95	9,3	
12.		10,9	95	9,3	
13.		11,4	99	9,7	
14.		11,7	92	9,6	
15.		10,9	95	9,6	
16.		11,0	94	9,7	
17.		11,1	100	9,8	
18.		12,0	98	9,9	
19.		14,0	94	9,9	
20.		16,0	94	9,9	
21.		18,0	95	9,9	
22.		20,0	96	9,9	
23.		22,0	98	9,9	
24.		24,0	92	9,9	
25.		25,0	93	9,9	
26.		25,0	98	9,9	
27.		26,0	90	9,9	
28.		32,0	88	9,9	
29.		34,0	89	9,9	
30.		36,0	88	9,9	
31.		36,0	89	9,9	

14,51

1970.04.05.

mérési pont	Táv. bej.-tól	°C	%	g/m ³	idő
1.	0,0 m	2,4	94	5,1	9.15
2.	0,5	2,2	91	4,2	
3.	1,0	2,1	92	4,4	
4.	1,2	2,0	84	4,4	
5.	2,0	2,2	89	2,2	
6.	2,5	2,2	94	2,4	
7.	3,0	3,4	83	4,3	
8.	3,5	3,2	84	4,1	
9.	4,0	4,0	82	5,0	
10.	4,5	3,7	85	5,0	
11.	5,0	4,4	82	2,2	
12.	5,5	4,4	82	2,2	
13.	6,0	3,8	94	2,6	
14.	6,5	7,4	87	5,7	
15.	7,0	3,0	87	7,0	
16.	8,0	9,0	95	5,2	
17.	9,0	9,4	95	8,4	
18.	10,0	9,2	96	8,5	
19.	11,0	9,0	100	8,6	
20.	12,0	9,4	100	8,6	
21.	14,0	9,2	95	8,2	
22.	16,0	9,0	98	8,4	
23.	18,0	9,0	95	8,6	
24.	20,0	9,6	99	8,9	
25.	22,0	9,6	100	9,0	
26.	24,0	9,6	98	8,7	
27.	26,0	9,6	98	8,9	
28.	28,0	10,0	96	9,0	
29.	30,0	10,0	98	8,9	
30.	32,0	10,0	96	8,9	
31.	34,0	11,2	94	8,8	11.40

Biológiai viszonyok:

1969 és 1970 telén a homokköves részben több alkalommal megfigyeltünk magányosan *Rhinolophus hipposideros*-t.

Sánta T. és Forgács J. 1969-ben csapdázásos rovargyűjtést végzett. Sánta T. anyaga valószínűleg ne semmisült.

Forgács J. gyűjtésének adatai:

1 2 3 4 5 6 7 1969.11.09. - 11.23.

aszkarák	12	-	-	-	-	-	formalin + glicerin
bogarak	3	-	-	-	-	-	
kétszárnyúak	9	-	31	7	4	8	
rökszabásuak	-	-	-	-	1	-	
lárvák	4	2	-	-	-	-	

Csapdát helye: 1. - 3. pont 2. - 5. pont 3. Nagy akna teteje
 4. Nagy akna alja 5. Aragonitos t. 6. Csobogónál
 7. Nagyterem

A Kerülő-ág töcsájában és a Csobogón Collembola él.

Térképezés:

A barlang bemérése: Szabolyát P. 1965 szept. 26.-án II-Bl,
677208.sz. szintezővel. Alappont az Ezüsthegy 405 m t.sz.
f.m. pontja. Innen 7/ műszerállással a Szabo József barlan-
giz /scélszegig/.

Kőbénya felmérése: Szabolyár P. 1965 okt. 24.-én 17 b tipusu,
493470 sz. teodolittal, egr alapontról.

A barlang felmérése: Két felmérés volt

Szabolyár Péter 1965

Kordos László 1969

Műszer minden esetben Freibergi függőkompassz és fokiv,
/Freiberger Präcisionsmechanik 4/490 sz./. Szabolyár P. ideiglenes
pontokkal mért. Térképen ábrázolt alaprajzot, kifejtett hosszel-
vényt, geologiai lapot, 1:200 és 1:150 méretarányban.

Kordos L. állandó pontokkal mért, a mérést azonban meg
 kell ismételni, ellenőrizni.

Fényképezés:

A barlangban fekete-fehér papír és diáképeket Szabolyár P.,
Szigetvári F. készített. Cseko Á. 1966-ban fényképezett a barlang-
ban. Kordos L. 1968-1970-ben több színes diszpozitivet készített.

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlangot 1965-ben a Geológiai Technikum barlangkutatói
vasajtóval zárták le. A barlang természetvédelem alatt áll, emiatt
a ványában a köfejtést többször betiltották. Jelenleg /1970/ a vi-
talom csak a Barlang közvetlen környékére vonatkozik.

A barlang normal barlangkutató feliszerelessel, minden ki-
tűnösebb veszély nélkül megtekinthető.

A barlang kutatástörténete:

A barlang 1963-ban nyílt meg kőbányászás során. Kollár
József köfejtő 1965-ben a Szabó József Geológiai Technikum Bar-
langkutató csoportjának tagjait értesítette - akik a Kevélymer-
gi szombolyánál kutattak - rövid Kollár Józseffel együtt behatoltak
a barlangba / Szathmáry T., Havas P., Szabolyár P., Silvai P., és
Pápa A./, lejutottak a Nagy alja aljáig, majd az akkor még rend-
kívül szűk, és aragonitos Szülőlyukon keresztül bejutottak a Esu-
lódóthonba, Nagyterembe és az Aragonitos terembe. Először a Nagy
alja alján jobbra induló ágat ásták, majd kibontották a Kerülő ágat,
mely akkor a Szülőlyuk megkerülésére készült. A barlangban a tövábbiakban
csak kisebb bontások történtek.

1965-ben Solymárról szállított vasajtóval zárták le a barlangot és a Természetvédelmi Tanácsnak intézett kérelmük alapján védetté nyilvánították, a kőfejtést betiltották.

A barlangot 1966-ban Szablyár P. képesítő szakdolgozatban felülvizsgálták.

A Geológiai Technikum Barlangkutató Csoportja 1969-ig, a Szpeleologia bmut. csoport pedig 1969-70 óta vizsgálja a barlangot. Klimatológiai és viszkémiai sorozatvizsgálatokat végeztek.

1969-ben Szenthe I. vizsgálta a barlangot.

A barlang nevét a feltáró csoport és a Geológiai Technikum névadójáról, a magyar földtan megalapítójáról, Szabó Józsefről kapta.

A barlang irodalma:

1. Bertalan Károly: Magyarország barlangkatasztere 1970. Kézirat
2. Dénés/ György/: Barlangkutatás = Turista 13.k.5.sz.p.12. Bp.1967
3. Jozsa László : Beszámoló a Szabó József Geológiai Technikum barlangkutató csoportjának 1966. évi munkájáról. 1967. p.17-19. Bp.1967 /Karszt és barlangkutatási Tajékoztató/
4. Kordos László : Barlangok bejárati szakaszainak klímaviszonyai. Kézirat. Egyet. 1970
5. Kordos László : Beszámoló a Szabó József Geológiai Technikum barlangkutató csoportjának 1967. évi munkájáról. Kézirat. Bp.1967
6. Mezei Iván: Pilis utikalauz. Sport. Bp.1967.= in Dénes György: A Pilis és a Visegrádi hegység barlangjai. p.22-36.
7. Szablyár Péter : Az ezüsthegyi Szabó József barlang leírása= Karszt- és Barlangkutatási Tajékoztató. 1965. 5.-6.sz.p.98-100. Bp.1965
8. Szablyár Péter : Az ezüst-hegyi Szabó József barlang = Kézirat. Képesítő szakd. Bp.1966
9. Szablyár P.- Jozsa L.: Beszámoló a Szabó József Geológiai Technikum Barlangkutató Csoportjának 1966. évi munkájáról. Karszt- és Barlangkutatási Tajékoztató. 1966. p.32-33. Bp.1967
10. Szathmáry Tamás/: Vizet találtak a Kevélyen. Két új barlang felfedezése. = Turista T.k.7.sz.p.19. Bp.1965
11. Szenthe István : Karsztjelenségek és károsodményeik fejlődés-története a Nagy-Kevély környékén= Kézirat. Egyetemi szakd. Bp.1969

6. Aranylyuk zsomboly

Szinonima: Aranyhágyi barlang Leél-Össy S. 1958
Aranylyuk melletti viznyelő /a barlanghoz tartozik/
Leél-Össy S. 1958
Ezüsthegyi also-barlang /téves/ Bertalan K. 1968
Aranylyuk berlang Ar. Szenthe I. 1969

A barlang helyzete:

A zsomboly az Ezüstnyeregen, a piros jelzésű gerincen és a piros négyzet jelzésű ut csatlakozásánál, egy elhagyott dachsteini mészkőfejtőtől 30-m-re, nyiladékban, kb. 400 m t.s.z.f. magasságon nyilik.

A barlang ismertetése:

A zsomboly 1,5 m átmérőjű nyilással, 0 méteres aknával kezdődik homokkőben, a zsombolyszánt már dachsteini mészkő. Innen meredek, szük sáros nyiláson át az I.sz. akna termébe jutunk, mely gömbüstökkel áll, alján kötörmelékkel. Jobbra a barlang melletti beszáradás alá vezet rövid ág. Az I.sz. akna után kis terem, majd a II.sz. akna következik. Az ut tovább kötörmelékes, gömbüstös járatban folytatódik, míg egy kis terem alján a III.sz. aknához jutunk. Tovább a Nagyterembe érünk, mely kb. 4-6 m átmérőjű gömbüst, menyzezetére sapkaszerűen még egy gömbsüveg illeszkedik. A Nagyteremből nagy gömbüstöket tartalmazó tágas, rövid járat indul, homokos agyaggal erősen kitöltve. A Nagyteremből lefelé tágas folyosón ötméteres agyagfalhoz érünk, folytatása erősen vizes, agyagos terém, végén elszíküve a barlang jelenlegi végpontja van. Az agyagfal felső részén kis kürtő indul, végén tömbfülkés teremmel.

Földtani viszonyok:

Rözettani viszonyok: A barlang hárshágyi homokkőben nyilik /1-2,5 m/, majd ezalatt káplékeny, törmelékes, szalagos, agyagos képződmény /Szenthe I. szerint /1969/ szárazföldi tarka agyag/ rakodik a dachsteini mészkő karsztosodott felületére. A barlang a továbbiakban a felső-tiász, fehér, tömött, vastagsados dachsteini mészkőben keletkezett.

Aszálytani viszonyok: Kisebb cseppkőképződmény a végpont előtt az agyagfal előjában található. Különben szegény képződményekben

Őslénytani viszonyok: Ősmeradvány eddig sem a bezáró közelből,

sen a kitöltésből nem jörült elő.

Üledékföldtani viszonyok: A kítöltés 2x nagy csoportra különítettő el: 1. kötőműelőre és 2. homokos egyágra. A kötőműelők dachsteini mészkő és hárshegyi homokkő darabokból áll, a Magyarberemén nagy mennyiségben van. A homokos, a gyugós kitöltés a Nagyteremből nyíló bájos oldalában kezdődik, lefelé az egész berlangban nagy mennyiségben lejtődő. A homok valószínűleg utólagos bevonás eredménye /Szentes Gy. 1961/.

Mektonikai viszonyok: A berlangban nagy repedés nem, vékony csak igen kevés található.

A barlang keletkezése:

Leél-Oszi S. /1958/ szerint hévvizes eredetű. Kilon barlangnak veszi a bejárat mellett található berogytat, amelynek előján régeiben par méterről be lehetett mászni. Ezt víznyelőnek telíti.

Szentes Gy. szerint /1961/ hévvizes eredetű, utólagos hidegvizes és mechanikai hatásokkal. Pusztuló barlang.

Szentély I. szerint /1969/ tiszta, hévvizes eredetű, felszínről víz nél szívárogat le, a visszáró terke sziget minta.

A barlang keletkezése nagy vonásokban tisztázott. Eredetileg tipikus, gömbfülkékkel álló hévvizes barlang, amely a vékony hárshegyi homokkőbe behatolt. A homoktő beszűküdt és ezzel nagy mennyiségi kötőműelők és utólagosan bemosott finom homok került. A barlang elletti berogytás nasonló keletkezésű, mint a lejárat, cskaibeszakadás nagyobb felületen következett be. A berlangban a törmelék ma is aktív moszgásban van. Nöolvadáskor, nagyobb esőzésekkor a törmelék egyre letébb csúszik.

Hidrologiai viszonyok:

A barlangban csak gyenge csepegés észlelhető. A végpont előtti cseppekben a csepeges állandó, amiatt ez a szakasz erősen nedves, vize a végponton szívárog el. Vizelemzés a mintján Wehovszky E. és Kordos L. végzett:

1976.02.06. 1970.02.22. 1970.04.10.

pH	6.6	-	-
Összes keménység nk°	19.3	18.4	19.0
állandó keménység nk°	2.2	5.6	2.2
karbonát keménység nk°	17.1	11.8	16.8
kalcium keménység nk°	15.7	15.1	15.4
magnézium keménység nk°	3.6	3.3	0.5
Ca ⁺⁺ ion mg/l	16.2	100.2	122.2
Mg ⁺⁺ ion mg/l	15.3	14.5	2.4
Lugosság °W	6.1	4.2	5.3
SiO ₂ mg/l	5.5	3.8	9.4
Szabad széndioxid mg/l	3.8	4.5	13.4
kötött széndioxid mg/l	154.6	95.0	116.6
Összes széndioxid mg/l	KVÍZKÍZ 38.4	KVÍZKÍZ 97.5	KVÍZKÍZ 130.0
jár. széndioxid mg/l	67.2	19.0	42.3
Szulfát ion mg/l	-	-	100.0
Klorid ion mg/l	-	-	3.0

Klinatológiai viszonyok:

1970-ben a Szpeleologie barlangkutató csoport tagjai végezték Åssmann-féle aspirációs pszichromíterrel és 1970 márciusában az I.sz. szín termében termográffal mérést.

Részletes klimavisszajelzet eredménye: 1970.02.08.

mérési pont	Típ. bej.-tól	°C	S	g/m ³	idő
1.	0,0 m	- 0,4	96	4,3	8.25
2.	1,0	+ 0,2	100	4,7	
3.	1,5	0,2	98	4,6	
4.	2,0	0,6	100	4,3	
5.	2,5	1,0	97	4,0	
6.	3,0	2,0	92	4,1	
7.	3,5	2,0	100	5,3	
8.	4,0	1,4	97	4,9	
9.	4,5	1,2	98	4,9	
10.	5,0	1,0	100	4,9	
11.	5,5	1,2	100	5,0	
12.	6,0	1,0	97	4,8	
13.	7,0	4,4	99	6,2	
14.	8,0	6,2	97	6,9	
15.	9,0	6,2	97	6,8	
16.	10,0	6,1	96	6,5	
17.	11,0	7,2	85	6,5	
18.	12,0	7,0	80	6,5	
19.	13,0	7,1	88	6,7	
20.	14,0	7,2	89	6,8	
21.	15,0	8,1	96	7,8	
22.	17,0	8,6	95	8,0	
23.	20,0	9,4	95	8,4	
24.	22,0	9,3	98	8,9	
25.	24,0	9,4	100	8,8	
26.	25,0	9,4	100	8,8	
27.	26,0	9,8	100	9,1	
28.	30,0	10,2	92	9,7	
29.	32,0	9,8	100	9,1	
30.	34,0	10,0	98	9,0	
31.	36,0	10,2	93	9,1	
32.	38,0	10,2	100	9,3	
33.	40,0	10,2	100	9,3	
34.	42,0	10,6	95	9,1	
35.	44,0	10,6	98	9,4	
36.	46,0	10,6	100	9,6	
37.	48,0	10,4	98	9,2	
38.	50,0	10,6	100	9,6	
39.	52,0	10,4	100	9,5	
40.	54,0	10,4	100	9,2	
41.	56,0	10,6	93	9,4	
42.	58,0	10,6	93	9,4	
43.	60,0	10,6	98	9,4	12.00

	1970.01.01.			1970.02.08.			1970.02.21.			1970.04.11.			1970.05.16.			1970.06.22.		
	°C	%	m/m ³	°C	%	E/m ²	°C	%										
télszín	-3,0	72	2,6	-0,4	96	4,5	-2,4	96	3,7	9,5	56	5,0	12,4	98	10,6	22,0	71	14,
első alja	-	-	-	1,2	100	5,0	0,0	100	4,6	6,0	94	6,6	9,6	100	9,0	11,4	100	10,
I. sz. előszármeléke	-	-	-	6,8	89	6,6	7,5	97	7,7	7,8	95	7,2	7,0	97	7,7	9,2	97	8,5,
II. sz. előszármeléke	9,4	80	9,4	8,6	95	5,0	8,0	95	7,6	9,2	97	8,5	10,4	95	9,0	9,8	98	8,9
III. sz. " területe	-	-	-	9,4	100	8,8	10,0	100	8,5	10,5	99	9,4	10,4	100	9,5	10,4	100	9,5
Nagyterem	11,2	96	9,7	10,2	100	9,5	10,0	100	9,2	10,8	96	9,4	10,0	100	9,2	10,0	100	9,5
Oldalág	-	-	-	-	-	-	10,2	100	9,2	11,0	97	9,5	10,2	100	9,5	10,2	100	9,5
Végpont	10,3	100	9,4	10,6	98	9,4	10,0	98	9,5	10,4	100	9,5	10,8	98	9,5	10,4	99	9,5
berendezés állapot	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7,6	97	7,6	-

Az 1970 március 15.-e és 22-28.-a közötti napi hőmérsékleti közeppek értéke az I.sz. akna területén elhelyezett termograf mérése alapján:

1970.03.01.	9,0
02.	9,0
03.	9,0
04.	9,0
05.	9,0
06.	9,0
07.	9,0
08.	9,0
09.	9,0
10.	9,0
11.	9,0
12.	9,0
13.	9,0
14.	9,0
15.	9,0
16.	9,0
17.	9,0
18.	9,0
19.	9,0
20.	9,0
21.	9,0
22.	9,0
23.	9,0
24.	9,0
25.	9,0
26.	9,0
27.	9,0
28.	9,0

1970 február 8.-án Natty L. a bejárati aknában megfigyelte a husatvisszonyokat, viszont a meleg levegő az akna előjáról, ill. a barlangról áramlik a felszínre, ennan pedig hideg levegő folyik be. A két légtömeg találkozásánál az aknában egy-másfél méter átmérőjű örvényles keletkezett. Ez az örvénylés a részletes klimamérés adataiban is megmutathatózik.

Biológiai visszálatok:

A barlangban több nagy, valószínűleg egy állattól származó csont található, Szentás Gy. szerint /1961/ szarvasmarha. Eredete ismeretlen. Részletesebb faunisztkai vizsgálat 1970 januárja óta történt a barlangban, Forrásics J. vezetésével.

Denevérek: 1969.11.07. Nyctis myotis /him/ Nagyterem

1970.01.04. Rhinolophus hipposideros /him/ 1 db
I.sá. akna terme

Myotis myotis 5 db, Nagyterem

Myotis myotis 1 db. Végpont

1969 augusztusában a szombolysszintről 1 db törékeny *Vik* /*Anquias fragilis*/ fiatal példányt került elő.

Az aknában állandóan nagy számu behullott illetől telíthető, így furerinkák, meztelen csigák, békák.

Egyelő gyűjtés eredménye:

1970.07.05. 3 db Abax parallelepipedus /2 nőst. 1 him/.

2 db futóbogáralkatú

1 db ormányosbogár

1 db cincér

1 db holyva

1 db tegzes

1970.10.05. 1 db tegzes

Csepplázásos gyűjtés eredménye:

1969.11.02. - 16. Formalin + glicerin

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ugróvillás					18		52					
íkarszelvényes					2							
futóbogár												1
hollyva	4		2				2	2			1	5
álszuhéle	23	1	14	5			4					
kétszárnnyu	21		2	14	4		25	5		3	18	
pókszabású												
ismeretlen			2									

Fajra meghatározva: álszuhélek egy faj: *Stegobius paniceum*

futóbogár egy faj: *Cerebus coriaceus*

- Csapdák helye: 1. berogyás alatt 2. első terem
 3. I.sz. akna előtt 4. II.sz. akna előtt
 5. II.sz. skna után 6. III.sz. akna előtt
 7. Nagyterem 8. Hellégág
 9. Nagyterem után 10. 16. pont
 11. Ágyagfal teteje 12. Véspont

Térkópezés:

A barlangról három felmérés készült:

Venkovits István 1943 /?/

Szentes György 1961

Kordos László 1969

Venkovits I. térképe vesztett pontokkal készült, ténymásoolt alaprajz, $L=1:100$ /helytelenül 1:200/. Ez a szögmérés hibás, így az alsó járatok irányt téves.

Szentes Gy, szöbeli közlése szerint felmérése elvészett.

Kordos L. állandó pontokkal, MOM röggökompással és fokivvel /261759. sz./ készített felmérést. Térképen ábrázolja az alaprajzot, kifejtett hosszeltvényt és keresztnetszeteket 1:100 méretarányban. Felmérési jegyzőkönyve:

oldal	n	o	o	jobb	bal	le	föl	1.-b61
1.-2.	4,53	257/77	- 71	-	-	-	-	- 4,4
2.-3.	6,90	245/65	- 35	-	-	-	-	- 6,3
	2,00	-	-	0,3	1,2	0,2	0,5	-
	4,00	-	-	1,0	1,5	0,6	0,1	-
	6,00	-	-	2,0	1,2	0,4	0,7	-
3.-4.	2,11	302/260	- 56	-	-	-	-	- 10,9
	2,00	-	-	2,0	1,5	0,7	1,2	-
4.-5.	1,36	289/109	- 73	-	-	-	-	- 12,2
5.-6.	2,20	326/146	- 41	-	-	-	-	- 15,0
6.-7.	2,00	280/100	- 34	-	-	-	-	- 17,0
7.-8.	4,47	357/177	- 35	-	-	-	-	- 18,6
	2,00	-	-	1,5	0,8	0,4	1,0	-
	4,00	-	-	2,5	-	1,0	0,4	-
8.-9.	3,50	342/162	- 2259	-	-	-	-	- 21,3
	2,00	255/53	-	0,8	1,0	0,5	0,5	-
9.-10.	3,50	342/162	- 26	-	-	-	-	- 25,0
	2,00	-	-	1,2	2,3	1,0	1,4	-
10.-11.	4,54	14/194	- 28	-	-	-	-	- 25,2
	2,00	-	-	1,4	0,2	1,2	0,0	-
11.-12.	2,00	170/350	- 32	-	-	-	-	- 24,1
12.-13.	7,86	275/93	+ 23	-	-	-	-	- 21,0
	2,00	-	-	1,7	3,2	1,0	2,0	-
	4,00	-	-	1,4	1,7	1,2	1,0	-
	6,00	-	-	2,1	2,5	0,3	1,3	-
12.-14.	5,26	145/325	- 33	-	-	-	-	- 23,1

poligon oldal	hossz	szimut	dőlés	szelvezeték				szintkül. 1.-től
				jobb fal	bal fal	le föl		
14.-15.	5,25	263/105	- 9	-	-	-	-	- 20,9
	2,00	-	-	0,2	1,0	0,0	0,5	-
	5,25	-	-	0,0	1,5	1,2	2,0	-
15.-16.	4,29	175/229	+ 29	-	-	-	-	- 25,4
15.-17.	3,27	250/70	+ 37	-	-	-	-	- 30,9
17.-18.	5,40	274/14	+ 26	-	-	-	-	- 34,7
18.-19.	5,12	-	+ 33	-	-	-	-	- 40,0

A barlang réteci:

	hossza	mélysége
Révai L. /1938/	70 m	-
Venkovits I. /1943/	90 m	-
Leél-Őssy S. /1958/	15 m	-
Jekucs-Kessler /1962/	15 m	-
Dénes Gy. /1967/	100 m	-
Kordos L. /1969/	75 m	- 40 m

A 15 méteres adatok csak az I.esz. sknáj vonatkoznak. A barlang többnyire csak idáig nyitott.

Fényképezés:

Felvétel csak a bejáratról készült.

Lüszeti-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang bejárása az állandóan mozgó kötörmelek miatt igen veszélyes! Az sknák biztosítása nem elégsges, a barlangban hárrom emberrel több egyszerre nem tartóskodhat.

A bejárati sknához legalább 8 m hágás szükséges, a végpont-hoz való lejutáshoz az agyagfalon kb. 6-8 m kötéli szüknéyes.

A barlang kutatástörténete:

Az Aranylyuk csomoly déjáta nyitott. Az első skna gyakori előfordulása miatt az alsó részekben ritkán bejárhatók. A Nagyterem előtt a falon 1952-es évszámot találni. Révai L. 1938-ban beszámol, hogy 70 m hosszban feltárták a barlangot. Később 1941 és 1943 között Venkovits I. újra feltártja a barlangot, robbantással járatbővítést végezett. Leél-Őssy S. 1951-53-ban járt a barlangban, de csak a II.esz. sknáját jutott. Az skna tűjből eltömödését 1961-ben Szentes Gy. vezetésével a Vörös Meteor kutatói tárta fel. 1965-től a Szabó József Geológiai Technikum kut. csoportja bontotta ki az eltömödött részletet. 1968-ban az állandó elcsomagolás nejakadélyozásra a csoport tagjai a bejárati skna szintjét 2,5 méterrel lecsillítettek, a szük lejárót kissé lesítették. Többszöri csatlakozáson Esenthe I. 1969-ben leiglenes csatlakot készített az I.esz. skna elő-

1969-70-ben a Szpeleologia Műt. csoport tagjai felmérlik a barlangot, klimatológiai, vízkémiai és biológiai vizsgálatokat végeznek.

A barlang irodalma:

1. Bertalan Károly: Magyarország barlangkutatóra 1970. Kézirat
2. Jakucs L.-Kessler H.: Barlangok világa. Sport. p.221. Bp.1962
3. Józsa L.-Kordos L.: Beszámoló a "Szabó József" Geológiai Technikum barlangkutató csoportjának 1965.-évi munkájáról. Kézirat. Bp.1966.
4. Józsa L.-Kordos L.: Jelentés a "Szabó József" Geológiai Technikum barlangkutató Csoportjának 1966-ban végzett munkájáról. Kézirat. Bp.1968
5. Kordos László : Beszámoló a Szabó József Geológiai Technikum barlangkutató csoportjának 1967. évi munkájáról. Kézirat. Bp.1968
6. Leél-Őssy Sándor: A Kevély-hegycsoport karsztmorphológiája és barlangjai= Földr. Ért. 7.k.1.f.p.17-25. Bp.1958
7. Mezei Iván : Pilis Utikalauz. Sport. Bp.1967= in Dénes György: A Pilis és A Visegrádi hegység barlangjai
8. Mezei I.-Páli P.: Pilis utikalauz. p.22-25. Sport. Bp.1956
9. Monostori N.-Müller B.-Szentos Gy.: Beszámoló-Tervük= Karszt és Barlang-kutatási Tájékoztató. 1961. Márca. p.4-5. Bp.1961
10. Révai Ernő : Barlanghirek = Termésszetbarát. 25.k.3.-4. sz. p.15-16. Bp.1958
11. Szabolyai P.-Józsa L.: Beszámoló a Szabó József Geológiai Technikum barlangkutató Csoportjának 1966. évi működéséről. = Karszt- és Barlangkutatási Tájékoztató. p.70. Bp.1966
12. Szenthe István : Karsztjelenségek és lépzoárményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevél környékén= Kézirat. Egyetemi szakd. Bp.1969
13. Venkovits István: Nagykevél környékén földtani vizsgálatok= Kézirat. Egyetemi szakd. Bp.1949
14. Wehovszky Erzsébet: Barlangkutatóink egy más csoportja...= MBT Tájékoztató. 1969/6. p.2. Bp.1969
15. : Magyarító Magyarország 200 000-es földtani térképsorozatához. L-34-I. Tatabánya. Bp.1968
16. : A Pilis Turistaútjai= Kartográfiai V. Bp.1956
17. : Termésszettsudományos zsebkönyve= p.413. Bp.1953

2. Nagykevély, Kevélynnyereg

7. Zöld barlang

Szinonima: Zöldlyuk barlang Zö. Szenthe I. /1969/

A barlang helyzete:

A Nagykevély É-i oldalán, a csúcsról EK-re. Kb. 350 m t.sz. f. magasságban nyilik, a Budakalászról a Kevélynnyeri Turistaházhoz vezető zöld jelzés mellett.

A barlang leírása:

A barlangnak két bejárata van. Az I.sz. bejárat kb. 4 m hosszu, 1 m széles ovális nyilás, amely a hegyoldal előlésével azonos szögben nyilik. E hasadékban lemászva kis terembe jutunk, ahonnan balra rövid, 5-6 meteres rész indul, jobbra pedig két nagyobb gömbfülkén átkuszva az elacsonyabb nyiló II.sz. bejáraton jutunk ki. Itt 1968-ban 1 m mély kutatóárok készült.

A barlang erősen kitöltött, pusztai jellegű.

Földtani viszonyok:

Közöttani viszonyok: A barlang a 136/316 csapású, 40° délelő, vastagpados, fehér, tömör, vastaggados felső triáss dachsteini mészkőben keletkezett. A barlang közelében lévő kőbánya felső szintjén már hárshegyi honokkövet találni.

Ásványtani viszonyok: Cseppkőpződmények kis mennyiségen, elsősorban bevonat és apró szelaktitok formájában találhatók. Anyaguk porlik, színük fehér, piszkosszürke, a bejárat környékén a hővényzettől zöld. A repedésekben kalcit, nállott oragonit és limonit található.

Szenthe I. szerint /1969/ a barlangban ásványos kitöltés nincs.

Üledélműholdtani viszonyok:

A II.sz. bejáratnál 1968-ban készíturás alapján rétegtani és öslánytani vizsgálatok céljára árkolas történt, a következő szelvénnyel:

1. felső 50 cm. Fekete humusz, rendkívül sok gyökérrel, nagy kövekkel, a bejárat felé vastagodva.
2. 50 cm vastag világosbarna agyag, keves kövel, felső része még fekete a humusztól. Szemmel láthatóan sok mikrofaunát tartalmaz.

3. 30 cm vastag, átmeneti barnás agya. Az előzőnél sötétebb, száraz állapotban feketesebb. Nedvesen élénkbarba, több, kövér.
4. 20 cm vasta, sötétebb sárgás, vöröses agyag, sok kövér, erősen nőtt. mikrofauna gyérebb.
5. Az árok eljáró, ill. furásból elkerült vörösesbarna agyag, sok kalcittal, mikrofaunával.

A rétegek végi érintetlenek, a humusz folytatottságán meggyőző az alsó réteg. A rétegek szétválasztása önkényes.

Oslénytani viszonyok: A kutatóárok anyagából kézi válogatással egyszerű gyűjtés történt. Az eddigi hosszavetőleges meghatározások szerint a következő állatok maradványai kerültek elő:

1. réteg	<i>Apodemus sylvaticus</i>
	<i>Anura</i> indet
	<i>Lacerta</i> indet
2. réteg	<i>Limax</i> sp.
	<i>Anura</i> indet
	<i>Cophidia</i> indet
	<i>Gastropoda</i> indet
	<i>Lacerta</i> indet
	<i>Chiroptera</i> indet
	<i>Talpa europaea</i>
	<i>Cricetus</i> sp.
	<i>Apodemus sylvaticus</i>
	<i>Microtus arvalis</i>
	<i>Chletrionomys glareolus</i>
	<i>Lepus</i> sp.
	+ faszén
3. réteg	<i>Gastropoda</i> indet
	<i>Cricetus</i> sp.
	<i>Microtus</i> sp.
4. réteg	<i>Gastropoda</i> indet
	<i>Talpa europaea</i>
	<i>Lepus</i> sp.
	<i>Microtus arvalis</i>
5. réteg	<i>Glis glis</i> M^2 1 db

Tektonikai viszonyok: Az I. sz. bejárat a 22/10x irányú, 75° dőlésekű repedés mentén keletkezett. A jobb oldali ág első gömbfülkéjében a következő repedések vannak: 34/214, 38/218, 84/264.

A barlang keletkezése: A barlang hévizes eredetű /gömbfülmék, üjjlenyomatok/, a bejárat peremes bezzakadással keletkezett. A barlang régióta nyitott lehet, mivel a kitöltés vastagsága kb. 5 m.

Hidrológiai viszonyok:

A barlangban több helyen a csapadéktól függő intenzitású csepeghely van. Például egészén áprilisi a bejáratnál részeken nagymennyiségű jég halmozódik fel, amely olvadásából a kutatóárokban 1969 márciusában pl. 80 cm mély viz gyült össze, és két hét alatt szivárgott el. 1970. április ötödikén hasonló keletkezésű töcsából vett mintát Wehovszky Erzsébet elemezte:

Összes keménység nk°	12,0
Állandó keménység nk°	2,2
Karbonát keménység nk°	10,5
Kalcium keménység nk°	12,3
Lugosság W°	3,5
Ca++ ion mg/l	92,1
Mg++ ion mg/l	-
Szabad széndioxid mg/l	9,3
Kötött széndioxid mg/l	77,6
Összes széndioxid	86,9
Járulékos széndioxid mg/l	10,5
SiO ₂ mg/l	9,4
SO ₄ mg/l	69,0

Klimatológiai viszonyok:

A Szpeleologia bkut. csoport tagjai /Forgács J. és Nagy L./ a következő mérésekkel végeztek:

	1970.04.05.			1970.05.10.		
	°C	%	/m ³	°C	%	/m ³
felszin	5,0	74	4,9	13,6	94	10,9
I.sz. bejárat	6,4	69	5,0	10,5	95	9,1
söli terem	4,0	88	5,4	10,4	93	9,2
gömbüst	3,2	94	5,0	9,2	99	8,6
árok	5,0	77	5,0	7,2	97	7,4

Biológiai viszonyok:

Forgács J. 1970 március 29.-én eljelő gyűjtéssel 9 db pónkaszabásut, valamint 11 db Scoliopterix libatrix lepkefajt gyűjtött. Ebből 7 db hím, 4 db nőstény /Antalfalvi B. meghatározása/.

Répészeti vizsgálatok: Az úrok l. sz. rétegéből több vástag /halstatti szerű/ és vékony falu fületalabb cseréptörök került elő.

Térképezés:

A barlangról egy felmérés készült:

Kordos László 1967

A felmérés freibergi flüggikompasszal és fokivvel /Freiberger präcisionsmechanik 47490 sz./, vesztett pontokkal történt. A térkép 1:100 méretarányú, alsórajz, kifejtett és vetületi hosszelvány, keresztszövegek. Felmérési jegyzőkönyv:

poligon oldal	hossz m	azimut o o	dőlés	szelvény			szintkül. 1-től
				jobb	bal	le	
1.-2.	4,0	187/7	- 41	-	-	-	-
	0,0	-	-	0,0	1,0	-	-
	2,0	-	-	1,6	0,6	1,7	2,5
	3,0	-	-	1,7	0,6	1,2	0,0
	4,0	-	-	0,0	1,2	0,0	3,0
2.-3.	3,0	202/22	+ 52	-	-	-	-
	1,0	-	-	0,7	1,5	0,7	3,2
	2,0	-	-	0,0	0,5	0,7	2,7
	3,0	-	-	0,0	0,4	1,2	0,6
2.-4.	2,0	346/166	- 15	-	-	-	-
4.-5.	2,0	502/122	- 22	-	-	-	-
1,0	-	-	2,5	2,0	0,2	0,0	-
2,0	-	-	-	-	0,4	0,4	-
5.-6.	3,0	559/159	- 7	-	-	-	-
	2,0	-	-	0,8	2,5	0,2	0,0
	4,0	-	-	2,0	2,0	0,2	0,0
	6,0	-	-	2,0	1,8	0,6	2,0
	8,0	-	-	2,5	1,3	0,4	0,0
Összesen: 21,8 m				mélysége:			

a barlang hossza: 27 m mélysége: 9 m

Fényképezés:

A bejáratról bolygatlan állapotban fekete-fehér papírképet, az árkolis során színes diapositivet készített Kordos L. Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intenzitásképek:

A barlang bejárása bistonságos, barlangkutató ruha és világítóeszköz ajánlatos.

A barlang kutatási története:

Schönviszky L. a harmincas években megjelölte a barlanghoz vezető utat. Leél-Őssy S. /1952/ említi 1967-ben a Szabó József Geológiai Technikum blkt. csoportja felkeresi és feltérképezi a barlangot. Négy enében készítést végeznek a II.sz. bejáratnál lévő

gönbölke kitöltésében. A furó 1,30 m mély ségben voröses agyagban állt meg. A minta éholócén ösmaradványt tartalmazott, ennek hatására kezdődött a kátrányok készítése 1968-ban. 1969-ben Szenthe I. vizsgálta a barlangot. 1969-70-ben a Szpeleológiai Csoport tagjai klimatológiai, viszleríai és biológiai mérésekkel végeztek.

A barlang nevét az I.sz. bejárásától ellevő zöld rohánttól kapta.

A barlang irodalma:

1. Bertalan Farkas: Magyarország barlangjainak 1970. Kézirat
2. Józsa L.-Kordos L.: Bezzámoló a "Szabó József" Geológiai Technikum Barlangkutató Csoportjának 1968. évi tavaszi munkáláról. Kézirat. Bp. 1968
3. Józsa L.-Kordos L.: Jelentés a "Szabó József" Geológiai Technikum Barlangkutató Csoportjának 1968-ban végzett munkáláról. = Kézirat. Bp. 1968
4. Kordos László: Bezzámoló a Szabó József Geológiai Technikum barlangkutató csoportjának 1967. évi munkáláról. = Kézirat. Bp. 1967
5. Leél-Őssy Sándor: A Kevély-hegycsoport karstmorphológiája és barlangjai. Föld. Ert. 7.k.1.f.17-53.p. Bp. 1953.
6. Mezei Iván : Pilis utikalaus. Sport. Bp. 1956
7. Mezei Iván: Pilis utikalaus. Sport. Bp. 1957. = in Dénes György: A Pilis és a Visegrádi hegység barlangjai. 22-56.p. Bp. 1967
8. Thuroczy Lajos : Az országos Kék-túra útvonalai mentén. Sport. Bp. 1964
9. Szenthe István : Karstjelensége és képződményei fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén. Kézirat. Egyetemi szakd. Bp. 1969

8. Ördöglépcső sziklaküreg

Színezése: Ördöglépcső barlang Kerecs L. /1956/
Nagy-Kevély EK-i oldalában lévő barlang Hkb.
Szenthe I. /1969/

A barlang helyzete:

A Nagy-Kevély csúcsától EK-re nyilik, a piros négyzet jelzésű turistaút "Ördöglépcső" nevű sziklás oldalában. A bejárat előtt nagy kőtombök találhatók.

A barlang leírása:

A barlang szük bejárata után kis terem következik /2 m/, melybe fel lehet egyenesedni. A barlang repedésben elszülülve végsődik.

Földtani viszonyok:

A barlang a felső triász, fehér, vastagpados dachsteini mészkőben keletkezett. A szálközet repedezett, a bejárat előtt dachsteini mészkő törmek található.

Az odu végén kis mésztfiszpad található. Szenthe I./1969/ szerint ásványos kitöltés nincs.

A földök csak pár c. utiméteres, alatta valószínűleg már szálközet van. Révizes eredetű barlangroncs.

Hidrológiai viszonyok:

A sziklaküreg belsőjében 2-3 helyen közepes hozamú cseppegec van, a barlang száraz. Hóolvadáskor a cseppegés intenzitása lényegesen nagyobb.

Klimatológiai viszonyok:

Méréseket Forgács J. és Nagy L. végzett Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel:

	felszín			barlang		
	°C	%	g/m ³	°C	%	g/m ³
1970.04.11.	0,9	71	2,5	5,2	86	5,7
1970.05.10.	15,0	95	10,6	10,2	98	9,1

Biológiai viszonyok:

A kitöltésben /humus/ recone csoportot találhatók.

Térképezés:

A barlangról egy felmérés készült:

Kordos László 1969

A felmérés állandó pontokkal, NOI rögz-skópasszal és fokivvoval /261739 sz./, öntént. Ürikőpen ábrázolva alaprajz és hosszmetszet, Kép 1:100. Felmérési jelezésűkönnyv:

poligon	hossz	szimut.	dőlés	sz	e	I	v	z	y	szintűl.
oldal	m	o	o	jebb	bal	le	föl	-től	-	-
1.-2.	5,27	352/172	- 5	0,4	1,1	-	-	-	-	-
	2,0	-	-	0,7	0,3	0,9	1,8	-	-	-

a barlang hossza: 4 m mélysége: 5,5 m

Húszszámban biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang bejárásához felszerelés nem szükséges. A bejárat előtt 15vő kötörnelék monog, csilácsveszélyes.

A barlang kutatástörténete:

A sziklaüreget 1963-ban Kordos L. kereste meg Schönvisszky L. szébeli töjékontatása alapján. Négy évben a Geológiai Technikum bkt. csoporthja kitártja a bejáratot, a mitöltést kiússa. 1969-ben Kordos L. felméri a barlangot, Szenthe I. /1969/ megfigyelésejét végez. 1970-ben a Szpeleologie bkt. csoporthatájai klímeméréseket végeztek.

A barlang irodalma:

1. Szenthe István: Karsztjelenségek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén= Kézirat, Egyetemi szakm. Szp.1969

9. Kápolna barlang

A barlang helyzete:

A Nagy-Kevély fői oldalán, a csucstól ÉK-re nyilik, a piros négyzet jelzéci turistaúttól a csucs felé 50 méterre, az Ördög-lépcsőtől kb. 200 méterre. A Nagy-Kevély csucsától ÉK-re 250 m-re, az erdőhötár felett kb. 50 méterrel.

A barlang leírása:

A barlang egyetlen, kb. 6 m hosszu, 2,5 m széles, 2-1,5 m magas teremből áll, mely baloldalán mintegy 3 m hosszu, lefelé lejtő kiszójárát indul, vége omladékos.

Földtani viszonyok:

A barlang felső rész, fehér, tömött, vastagpadas oszthatóban előszörben keletkezett, amely egységes gyűrűlést alkotva borul a barlang fölé.

A falakon kis menekiségekben pusztuló cseppekkel keresztülhalászható. Szenthe L. /1969/ szerint ásványos kitöltés nincs.

A barlangot nagyvastagságú, /legalább 3 m/ kötőmelékes agyagos talaj tölti ki. Ósmaradványt eddig nem került elő.

A menekületeken több vélkony és néhány szélesebb repedés fut, főleg a barlang középvonalában. Ezek a levegőkész cseppekkel: hosszantiak: 275/95, 280/100, 285/106, 284/104, horizontáliaiak: 136/516, 202/22, 195/15, 233/55.

Vélosztónak legmagasabb részén a barlang, mely a felszínközelben beszakadt. Szenthe L. /1969/ hasonló magyarizatot ad.

Hidrológiai viszonyok:

Hóolvadáskor, esőszelkor a belső rész néhány pontján intenzív cseppejés észlelhető.

Klimatológiai viszonyok:

A Szpeleológiai kut. csoport tagjai /Nagy L. és Tóthics J./ méréseket végezték Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel:

	felszin			barlang közepe			barlang vége		
	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³
1970.04.11.	9,0	57	4,9	6,0	86	6,0	5,0	84	5,5
1970.05.10.	11,0	90	9,6	7,0	92	7,5	7,4	95	7,5

Biológiai viszonyok:

AKER index

Chletomorpha clarcolus

Sorex minutus

Gli's film

Mus spicilegus Linn.

Apodemus agrarius A. de

Sánta T. és Forgács J. 1969-ben rovargyűjtést végzett, az anyai mechatározásra még nem került.

Kegészeti viszonyok:

Néhány ujkori cserépedény töredék került elő.

Péribázéus:

A barlangról egy felmérés készült:

Kordos László i 57

poligon	hossz	szinmut	műlés	s	z	e	I	v	ú	n	színtük.
oidal	m	o	o	jobb	bal	le	föl				l.-föld
1.-2.	0,6	231/101 + 1	-	-	-	-	-	-	-	-	
	0,6	-	-	0,5	2,3	1,2	1,0				
	0,4	-	-	2,1	3,1	1,4	1,0				
	0,6	-	-	1,7	1,8	1,3	0,8				
	0,7	-	-	1,4	1,2	1,1	0,8				
	0,5	-	-	0,7	0,4	0,3	0,3				
1.-5.	4,9	241/61 - 16	-	-	-	-	-	-	-	-	
3.-4.	3,7	145/325 - 59	0,7	0,6	1,0	0,0					
	0,7	-	-	0,5	1,0	0,7	0,2				
	3,2	-	-	0,3	0,2	0,0	0,0				

Geszesen: 16,6 %

1720-1721

a berlang hossza: 15 m mélysége: 6 m

Fényképezés:

A barlangról Kordos L. készített színes diitt.

Műszaki-biztonsági viszonylatok, intenzitások:

A bejárattól jobbra a mennyeset néhány sziklafülbje csilánkveszélyes. A barlang felismerelés nélkül bejárható.

A barlang kutatástörténete:

Schönvicsay L. az 1930-as években megjelölte a barlanghoz vezető utat. Venkovits T./1949/ és Leél-Ossy S./1958/ nem említi. 1963-ban az ÉNÉK kutatói próbáltak bevenni, eredmén teljesen/Gárváry 1963/. 1968-ban a Geological Technikum csoportja a kutatójáratot tovább mélyítette, 1967-ben földszíni megfigyelést végzett és felmérte, majd 1968-ban készítésről próbált mélyíteni a barlangban. 1969-70-ben a Szepiológiai kut. csoport tagjai végezték megfigyeléseket. Sánta T. és Forgács J. biológiai vizsgáját, Nagy L. és Forgács J. klimamérést végezték.

A barlang irodalma:

1. Józsa L.-Kordos L.: Jelentés a "Szabó József" Geológiai Technikum Barlangkutató Csoportjának 1968-ban végzett munkájáról. = Kézirat. Bp. 1968
2. Kordos László: Beszámoló a Szabó József Geológiai Technikum barlangkutató csoportjának 1967. évi munkájáról = Kézirat Bp. 1967
3. Bárváry István: Jelentés az Építőipari- és Közlekedési Műszaki Egyetem Aszály- és Földtani Tanszékének Barlangkutató Csoportja 1965-ben végzett munkájáról = Karszt- és Barlangkutatási Táj. 1964. I., 10-15. p. Bp. 1964
4. Szabó Péter+ Józsa László: Beszámoló a Szabó József Geológiai Technikum Barlangkutató Csoportjának 1965. évi működéséről. = Karszt- és Barlangkutatási Táj. 1966. p. 32. Bp. 1966.
5. Szenthe István: Karsztjelenségek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén. Kézirat. Egyetemi szakd. Bp. 1959

10. Gyopáros barlang

Színonima: Szódás barlang Schönbiszky L. /1930 hőről/

Havasi Gyopár /Edelweiss/ sziklaúszó Venkovits I. /1945/

Bertalan K. /1970/

Ragy-Kevelyi Műfűlik Leél-Össy S. /1958/, Szenthe I. /1969/

Bertalan K. /1970/

A barlang helyzete:

Pilisborosjenőt a Kevélynyergi turistaházzal összekötő sárga turistaút /Szódás ut/ mentén lévő szembetűnő sziklacsoport felső részén nyílik, kb. 400 m t.s.z.f. magasságban.

A barlang leírása:

A üreg egyetlen teremből áll, hossza 6 m, szélessége 4-6 m, magassága 1,5-2,0 m. Bal oldalán kis gömbüstös betorkolás.

Földtanai viszonyok:

A barlang a felső triász földolomitban keletkezett. A dolomit repedéseiben imbecitkristályok találhatók. A kitöltés nagyrészt dolomitmurvából áll, összmaradvány eddig nem került elő. A bejárat a 191/11 csapású repedés mentén alakult ki.

A barlang Leél-Össy S. /1958/ szerint elsősorban dolomitporlódásos keletkezésű, de hévizes tevékenység is létrehozhatta. Dénes Gy. /1967/ szerint /valószínűleg Leél-Össy után/ szintén dolomitporlódással magyarázza. Szenthe I. /1969/ hévizes eredetűnek tartja. Valószínűbb a periódásos eredet.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang hétső részében állendő csepegés van, olvadáskor a terem számos pontján, így télen sok jégeszap keletkezik. Vizelemzést Wehovszky E. végzett 1970 április 5.-én:

	csepegés	jégs
összes keménység nk°	12,6	3,4
állandó keménység nk°	2,4	4,7
változó keménység nk°	7,4	3,7
kalcium keménység nk°	6,2	5,6
magnézium gém. nk°	0,7	2,8
lurosság W	2,6	1,5
Ca++ ion mg/l	40,0	40,0
Mg++ ion mg/l	29,1	12,1
SO ₄ mg/l	95,0	85,0

Klimatológiai viszonyok:

A barlangban a következő mérésök történtek Assmann-féle aspirációs pssichrométerrel:

	felszin			barlang közep			barlang vége		
	°C	%	g/m ³	°C	%	g/m ³	°C	%	g/m ³
1957.10.08.	14,0			12,0					
1970.01.10.	-5,0	88	2,2	-5,2	80	2,4	-5,0	85	2,5
1970.05.01.	-5,0	29	2,2	-1,5	50	3,6	-0,4	51	2,6
1970.04.01.	2,0	20	4,5	2,5	75	4,1	2,4	78	4,2
1970.04.11.	9,0	57	4,9	6,0	86	6,0	5,0	84	5,5
1970.05.10.	12,0	83	11,7	12,0	98	11,1	12,0	98	10,5

A mérésöket a Szpeleológia bkut. csoport tagjai /Forgács J. Nagy L., Kordos L., Wehovszky E./végezték.

Térképezési:

A barlangról két felmérés történt:

Venkovits István 1943

Kordos László 1967

Venkovits I. térképén alaprajzot és metszeteket ábrázol.

Kordos L. vesztett pontokkal, függőkompasszal és folkvivel /Freiberger Präzisionsmechanik 47490 sz./ végezte a mérést. Ábrázolta az alaprajzot, keresset - és hosszmetszeteket, 1:100 méretarányba. Felmérési jegyzékönyve:

oldal	n	o	o	délés s z e l v é n y			szintkül.
				jobb	bal	föl	
1.-2.	2,6	116/298	+ 4,5	-	-	-	- 0,5 m
	1,6	-	-	2,4	1,1	0,5 1,5	
	2,5	-	-	2,5	1,3	0,6 1,7	
	2,0	-	-	2,4	1,1	0,6 1,8	

a barlang hossza: 9 m magassága: 5,2 m

Műszaki-bíránságú vizsgálatok, intézkedések:

A barlang felszerelés nélkül megtekinthető.

A barlang kutatási története:

Schönviszky L. az 1930-as években Szódás barlangnak nevezte el, mivel az alatta lévő uton vitték fel Pilisborosjenőről a szödavizet a kevéllynyergi turistaházhöz. Később Venkovits I. /1941-45/ és Leél-Ossy P. /1958/ vizsgálta. A Geológiai Technikum bkut. csoportja 1958-1960-vigzak 1965-ben felkeresi, 1967-ben felméri a barlangot. A Szpeleológia bkut. csoport 1969-óta végzett mérésöket.

A barlangos könnyű megközelítése és tévőről látható bejárata miatt sok turista és kirinduló felkeresi.

A barlang irodalma:

1. Bertalan Károly: Magyarország barlangkátastron 1970. Készirat
2. Kordos László : Beszámoló a Szabó József Geológiai Technikum barlangutató csoportjának 1957. évi munkájáról. = Készirat.Bp.1967
3. Leél-Őssy Sándor A Kevély hegycsoport karstmorphológiája és barlangjai = Földrajzi Ért. 7.k.1.f.17-33.p.Bp.1958
4. Illeszi Iván : Pilis utikauz.Sport.Bp.1967= in Dénes György: A Pilis és a Visegrádi-hegység barlangjai=22-35.p.
5. Szabolyai P.-Józsa L.: Beszámoló a Szabó József Geológiai Technikum Barlangutató Csoportjának 1965. évi működéséről= Karst- és Barlangkut. Ráj. 1966.32.p.Bp.1966
6. Szenthégyi Iván: Karstjelenségek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén= Kincsek. Műszaki. Bp.1969
7. Venkovits István: Nagykevély környékének földtani vizsgálata= Készirat. Egyetemi szakd. Bp.1970.

11. Kevélynnyergi zsomboly

<u>Szinonima:</u>	Nagykevélyi zsomboly	Kadic 1942, Bertalan 1970.
	Természetbarát barlang	Venkovits 1949.
	Természetbarát zsomboly	Venkovits 1941, Schőnviszky 1937
	"	Mezei-Páli 1955, Dénes György 1964, 1967.
	Kevélynnyergi Természetbarát zsomboly	Józsa L. 1965; Dénes Gy. 1965, 1966; Haas I. 1966; Kordos L.
	Kevélynnyergi /Természetjáró/	1968. Térkép Természetbarát zsomboly Józsa L. 1965.
	Kevélynnyergi zsomboly	Leél-Őssy 1958; Thúrótzy L. 1964; Szatmáry T. 1965; Bertalan 1966.
	Kevélynnyergi Természetbarát aknabarlang /Ke/	Szenthe I. 1969.

A barlang helyzete:

A kevélynnyergi Stromfeld Aurél túristaháztól K-re 500 méterre, ligetes erdőben nyilik. A barlang bejáratánál elhelyezett segédpont /SP/ a 406.000 méter t.sz.f. magasságú ponttól DNy-ra, 135° irányban, 132 m távolságra van /Haas I. 1966/.

A bejárat /SP/ koordinátái: Greenwichtől K-re: $x = 47^{\circ} 38' 50''$
E-in: $y = 18^{\circ} 58' 30''$

Gellérthegy nevű pontra: $x = 515,65$
 $y = 494,98$

Abszolut magassága aneroiddal = 396,00 m
szintezéssel = 395,94 m

A barlang Budakalász településhez tartozik /Bertalan K./.

A barlang ismertetése:

A barlang a Kevélynnyereg gerincén nyilik két kisebb beszakadásból, 4-5 m átmérővel. A bejárat a zsombolyrész 12 m mély, lefelé harangszerűen szélesedik. A zsombolyszinten rövid oldalág, a Magazin található /5 m/, valamint innen indul a kiacsolt szakasz, melynek egyik fala gömbtetős szállkő. Az ácsolt szakasz alján jobbra a Régi ág, balra az Uj ág indul. A Régi ág erősen agyagos, nagy gömbfülkés termeket tartalmaz /Nagyterem/, valamint kevés cseppkövet /Nagy cseppkő/. Végén agyagba ásott 2,5 m mély akna található /Venkovits végpontja/. A Régi ágban kisebb, pár méteres oldalágak nyílnak, így a H-járó ér a Dohányzó.

Az Uj ág 1964-ben került feltárásra. Az első szakasz /kb. 10 m/ szük, agyagos járat található, végén 1,5 m magas kürtőcskével gömbüstbe, majd a Jubileumi terembe jutunk. Az agyagos kitöltés mellett kis mésztufa gá-

tak és medencék, gyenge pizolitokat és néhány cseppkövet találni /Kecsketőgyek/. Ujabb szükületen keresztül a Zászlós terembe jutunk. A névadó cseppkőzászlót azóta összetörték. A terem végén kis bontott ág, a Pelés ág indul.

A Venkovits által és a jelenleg használt elnevezések:

Venkovits /1941/	Jelenleg /1964-70/
Magazin	Magazin
Büdöslyuk	Ácsolt szakasz, Kerepesi ág
Pihenő	Elágazás, Kerepesi alja
Kiskürtő	Új ág v. Zászlós ág beinduló része
Miklós átjáró	Tó
Kis Danczy terem	-
Nagy Dancza terem	Nagyterem
Átjáró	-
Hosszú folyosó	-
-	Venkovits végpont
-	Dohányzó
-	H-járó
-	Jubileumi terem
-	Zászlós terem
-	Pelés ág

Haas J. /1966/ szakdolgozatában nevek helyett betűjelöléseket alkalmazott, ezek nem terjedtek el.

Földtani viszonyok:

Közöttani viszonyok: A barlang felső triász tömött, fehér, vastagpados dachsteini mészkőben képződött. A bejárat környékén kisebb hárshegyi homokkő darabok találhatók.

Tér fogatsúlyuk /Haas, 1966/: dachsteini mk.= 2,36 fajsúly = 2,73
hárshegyi hmk.= 3,11 = 3,42

Ásványtani viszonyok: A barlangban megtalálhatók a hidegvizes és melegvizes eredetű ásványok /Haas, 1966/.

Melarvizes: kalcit

barit. Újváros szennyeződéstől eltekintve tiszta barit.

A barlangban nincs, de a bejárattól 20-30 m-re van. /

limonit /színeszőnyájként/

Hidegvizes: cseppkő
másztuf-

1968-ban a cseppkövesedettséget Kordos L. vizsgálta.

Hely	Cseppkövesedettség						Szin	Felület	Állapot
	%	bekérge. %	átlakítit %	zászló %	lefoly. %	egyéb %			
Magazin	1	+	+				fehér barna	érdes	inaktiv
Nagyterem	0,5				+		barna	érdes	inaktiv
H-járó	30	40	30	30			barna	érdes	idősz.aktiv
Jubileumi	20	70	20		9	1	barnás- sárga	síma	idősz.aktív
Zászlós t.	40	60	4	35		1	barnás- sárga	síma érdes	idősz.aktiv

A barlang cseppkövesedettsége = 15 %.

Üledéktani viszonyok: Haas kézifúrásai alapján tudjuk, hogy a barlang agyag-kitöltése kb. 6 m vastag. Fúrások helye az elért talpmélységgel:

1. Nagyterem, 6,9 m
2. H-járó körül törmelékben, 4,4 m
3. Venkovits végpont, 2,8 m, a 1,8 m akna
4. Hagycseppkő, 3,3 m
5. Pelés ág, 2,9 m /ferde/

A kitöltés alsó harmada vörösagyag, az 1. sz. fúrásban és a H-járóban végig /nem tipusos vörösagyag/. A felső rész sárga agyag, a 2. sz. fúrásban végig az.

Haas János 1969-ban átadta fúrási mintáit Szenthe Istvánnak, aki abból a következő foraminiferákat határozta meg /1969/:

- Cyclammina placenta /Reuss/
- Robulus arcuatostriatus /Hantken/
- Gyroidina girardiana /Reuss/
- Anomalina affinis /Hantken/
- Planulina costata /Hantken/
- Uvigerina pygmaea /D'Orb/
- Cibicides dutemplei /D'Orb/
- Textularia sp.

A meghatározást Majzon L. munkái alapján végezte. A maradványok a középső eocénétől a felső oligocénig éltek, de ez nem jelenti azt, hogy a bezáró agyag ilyen korú.

A H-járó agyagát Kordos L. /1969/ vizsgálta előzetes iszapolás után, sósavas kezelés nélkül, szitasorozattal:

Szám /	Átmérő mm	Súly %
1.	2,0	6,45
2.	0,8	1,98
3.	0,5	1,01
4.	0,4	0,27
5.	0,25	1,47
6.	0,16	0,94
7.	0,125	0,35
8.	0,1	0,20
9.	0,09	0,06
10.	0,08	0,04
11.	0,071	0,02
12.	0,063	0,02
		6,36 %
agyag frakció =		93,64 %
összesen		=100,00 %

Őslénytani viszonyok:

A bezáró dachsteini mészkőben a barlang közvetlen közelében eddig ősmaradvány nem került elő. Kordos L. egyelő gyűjtést végzett az agyagból:

Tó mellől Gastropoda indet
 Anura indet, ileum
Pelés ág Glis glis alsó inc.
Magazin Anura indet

Szenthe I. fúrásmintákból foraminiferákat határozott meg, lásd az üledék-fölfűtani résznél. A kitöltés korára eddig semmilyen megbizható adatunk nincs.

Tektonikai viszonyok:

Kordos L. /1969/ mérései szerint a Régi ágban függőleges, v. közel függőleges repedések a következő irányokban voltak: 20/200, 15/195, 45/225. Az Uj ágban két, egymástól hat méterre lévő 15/195 csapású hasadék van. A Régi ágban, a H-járón áthaladá~~sz~~ 20/200 csapású hasadék követhető a bejárati aknán is.

A barlang keletkezése:

A barlang egyértelműen /Venkovits 1949; Láng S. 1953; Leél-Őssy S. 1958; Haas J. 1966; Szenthe I. 1969/ hévizes hatásra keletkezett. A hidegvizes képződmények a későbbi leszivárgó vizból váltak ki. A bejáratit akna Leél-Őssy /1958/ szerint hévizes eredetű, Haas J. /1966/ szerint beszakadásos.

Hidrológiai viszonyok:

Megfigyelhető, hogy a barlangban a csepegés hozama rendkívül érzékeny a csapadékvisszonyokra. Igy több napos esőzés vagy hóolvadás esetén a zsomboly falán csorog le a víz az ácsolt szakaszon át a barlang belséjébe. A H-járó, mint az a felszínrész során kiderült /1968/, a zsombolyszint alatt van, és a rajta átmenő hasadék a zsombolyon is keresztülmegy, így rendkívül érzékeny a csapadékra, nagymennyiségű vizet tud levezetni. Hónapos méretű csapadékos időszakban az inaktiv cseppkövek is aktivvá válnak, felületükön ismét víz jelenik meg, csillognak. Az Új ágban a csepegés hozama nagyobb, és érzékenyebb, mint a Régi ágban.

Havas P. és Szablyáry P. 1967-ben müszeres beszivárgásmérést végeztek, de a kísérlet eredménytelen volt, félbeszakadt.

Haas J. 1966-ban vizelemzést végzett:

	cseppkőről	tóból	Jubileumi teremből
hőmérséklet	8° C	8° C	8,2° C
átlatászóság	átlátszó	zavaros	átlátszó
szag	s z a g t a l a n		
Iz	izetlen	földizű	izetlen
pH	7,3	7,5	7,2
lugosság °	3,9	3,65	3,72
összes kem. nk°	17,55	17,83	18,11
változó kem. nk°	10,52	10,27	10,41
állandó kem. nk°	6,63	7,56	7,70
szabad CO ₂ mg/l	14,4	13,2	13,5
kötött CO ₂ mg/l	86,4	80,1	82,0
SO ₄ mg/l	100,0	88,0	130,0
Ellenállás Ohm	2000	1973	-

1969 áprilisában Kordos L. vizsgálata szerint a csepegtő viz pH-ja mindenhol 6,0 volt /Magazin, Nagyterem, Nagy cseppkő, Jubileumi terem/.

1970-ban Wehovszky Erzsébet és Kordos László végeztek vizelemzéseket.

Klimatológiai viszonyok:

A barlang hőmérséklet és páratartalom viszonyait először Haas J. /1966/ vizsgálta, majd a Szpeleológia Barlangkutató Csoport tagjai 1970-ben. A mérések egyrészt állandó helyeken havonként, másrészt a bejárat szakasz klimaviszonainak felderítésére télen és tavasszal történtek. Műszer mindenkor méréstípusnál Assmann-féle aspirációs pszichrométer volt.

A mérési eredményeket az alábbi táblázat mutatja:

	1966 01.04. Haas J.			1966/70 0.1.48. Kordos			1970 03.01. Wehovszky			1970 04.05. Kordos			1970 05.17. Kordos			1970 06.21. Forgács		
	°C	%	E/m ³	°C	%	E/m ³	°C	%	E/m ³	°C	%	E/m ³	°C	%	E/m ³	°C	%	E/m ³
felszin	1,8	-	-	-3,1	90	2,3	-0,6	51	2,2	6,2	65	4,6	13,6	98	11,4	8,2	97	7,9
zsomboly	4,8	-	-	0,0	98	4,5	0,4	75	3,5	4,0	100	6,1	6,6	97	7,1	8,1	99	8,0
elágazás	-	-	-	0,0	97	7,8	7,0	61	4,6	7,6	100	7,8	7,8	97	7,7	8,4	99	8,2
H-járó terme	-	-	-	8,0	90	7,2	7,4	97	7,5	8,2	100	8,2	7,8	100	7,9	-	-	-
Nagyterem	-	-	-	8,0	90	7,2	7,4	97	7,5	8,2	100	8,2	8,4	100	8,3	-	-	-
Nagycseppekő	-	-	-	8,4	97	8,1	8,4	100	8,3	8,8	100	8,5	8,2	100	8,2	-	-	-
Végpont	9,0	-	-	8,8	100	8,5	9,2	100	8,7	10,2	100	9,3	8,8	100	8,5	9,0	100	8,6
Uj Ág, létra	-	-	-	9,2	100	8,7	8,4	85	7,0	9,2	100	8,7	8,8	95	8,1	-	-	-
Jubileumi t.	-	-	-	9,2	100	8,7	-	-	-	8,8	100	8,5	8,2	100	8,2	-	-	-
Zászlós t.	-	-	-	8,8	100	8,5	9,8	100	9,1	9,0	100	8,6	8,6	97	8,2	-	-	-
Vizhőfök	8,0-8,2	-	-	-	-	-	7,6	/Jubileum/	-	7,2	/H-járó/	-	-	-	-	-	-	-
Bg-i Átlag	8,8-9,0	-	-	-	-	-	-	-	-	8,2	/Nagyít./	-	-	-	-	-	-	-
Évi Átlag	7,4-11,0	-	-	-	-	-	-	-	-	8,4	/Jub. t./	-	-	-	-	-	-	-

A részletes klimavizsgálatok adatai:

1970. okt. 18., mérte Kordos L. és Wehovszky E.

Sorszám	Táv. bej-tól	°C	%	g/m ³	Megjegyzés
	5 m-re	-8,1	90	2,5	
	1 m-re	-5,2	96	3,0	
1.	0,5	-5,1	98	3,1	
2.	1,0	-7,2	94	2,5	
3.	1,5	-7,2	83	2,2	
4.	2,0	-6,0	61	1,8	
5.	2,5	-4,0	79	2,7	
6.	3,0	-4,0	92	3,1	
7.	3,5	-4,0	97	3,3	
8.	4,0	-3,2	97	3,5	
9.	4,5	-3,2	97	3,5	
10.	5,0	-2,8	98	3,6	
11.	5,5	-2,2	98	3,8	
12.	6,0	0,0	81	3,7	
13.	6,5	0,0	92	4,2	
14.	7,0	0,1	98	4,5	
15.	7,5	-0,1	98	4,5	
16.	8,0	0,0	98	4,5	zsombolyszint
17.	10,0	0,0	98	4,5	
18.	12,0	0,2	94	4,4	
19.	15,0	1,4	77	3,9	
20.	18,0	1,4	77	3,9	
21.	20,0	5,0	-	-	
22.	22,0	8,0	97	7,8	elágazás
23.	25,0	8,0	90	7,2	
24.	28,0	8,2	95	7,7	Nagyterem
25.	32,0	8,4	97	8,1	Nagycseppekő
26.	34,0	8,6	100	8,4	
27.	36,0	8,6	100	8,4	
28.	38,0	8,6	100	8,4	
29.	40,0	8,8	100	8,5	Végnpong
30.	24,0	9,2	100	8,7	Új ág, létra
31.	34,0	9,2	100	8,7	Jubileumi terem
32.	42,0	8,8	100	8,5	Zászlós terem

Bioklimatológiai viszonyok:

Kordos L. és Wehovszky E. 1970.05.17-én Hill-féle száraz-nedves katatermometreivel és Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel végzett mérést:

mérési hely	°C	%	száraz kata	nedves kata
felszin	13,6	98	10,0	22,0
zsombolyszint	6,6	97	10,0	20,2
elágazás	7,8	97	8,7	17,3
Nagyterem	8,4	100	9,7	17,3
Végpont	8,8	100	8,6	16,2

Biológiai vizsgálatok:

Munkatúrák alkalmával a következő megfigyelést tette a Szpeleológia bkut. csoport:

- 1968.12.15. *Myotis myotis /nőstény/, Dohányzó*
- 1969.01.18. *Myotis myotis /him/, Nagyterem*
- 1969.10.05. *Myotis myotis /him/. Elágazás*
- 1969.11.06. *Myotás myotis /nőstény/, Jubileumi t.*
- 1970.01.18. *Myotis myotis /him/, Jubileumi t.*
- 1970.02.18. *Rhinolophus hipposideros, Nagyterem*
- 1970.02.13. *Myotis daubentonii, H-járó terem*

Sánta Tamás 1968-69-ben csapdázásos és egyelő gyűjtést végzett, anyaga valószínűleg megsemmisült.

Forgács Jenő 1969-70-ben egyelő és csapdázásos gyűjtést végzett, az alábbi eredménnyel:

Egyelő gyűjtés: 1970-ben három alkalommal

Bufo bufo ♀/több példány/

Rana temporaria /1 db/

Limax maximus /1 db/

Bielzia coerulescens /1 db/

Diptera fajok

1970.02.13. Hymenoptera fajok

Capdázás:	Hely:	1. Magazin	6. Cseppköves kürtő alatt
		2. Elágazás	7. Végpont
		3. H-járó terme	8. Jubileumi terem
		4. Nagyterem	9. Zászlós terem
		5. Nagycseppkő	10. Pelés ág

1969.11.07.-23. etilénglikolos csapda:

Állatcsoport	1.	2.	3.	Csapda		6.	7.	8.	9.	10.
				4.	5.					
Ikerszelvényses				1						
Futóbogár		1								
Holyva	23	3					13		7	
Álszuféle									1	
Kétszárnýú	28	12	9	1		9	9	3	16	3
Pókszabású									1	
Lárva						2	8			
Meghatározatlan							több			

1970.02.13.-04.15. formalin + glicerin										
Ikerszelvényses	3									
Ugróvillás	1						3	1		
Holyva	4		1				9	6		
Kétszárnýú	5		8	5	11	10	15	4	11	4
Pókszabású	3						1			
Lárva					7		2			
Meghatározatlan							150		50	5

Ebből fajra: *Stegobium paniceum* 1 db /álszuféle/
Carabus coriaceus 1 db /futóbogár/

Térképezés:

A barlang három felméréséről tudunk:

1. Venkovits István 1941.
2. Szablyár Péter 1965.
3. Kordos László 1968-69.

A barlang méretei:	mélység	hosszúság
Venkovits I.	- 29 m	65 m /kb/
Szablyár P.	- 24 m	75 m /kb/
Kordos L.	-21 m	80 m

Venkovits I. térképe fénymásolt 1:100 méretarányú, alaprajz és kifejtett hosszelvény /lásd 20. tétel/. Veszített ponttal.

Szablyár P. térképe 1:50 méretarányú /fénymásolt/, alaprajz. Szaktérképlapokkal kiegészítve Haas J. /1966/ dolgozatában, felmérési jegyzőkönyvvel, M=1:200, ideiglenes ponttal, Freiberg-i függőkompasszal, fokivvél.

Kordos L. térképe 1:100 méretarányú, pausz, alaprajz, kifejtett hosszelvény, keresztmetszetek, felmérési jegyzőkönyv. A felmérési jegyzőkönyvet itt közzöm.

Poligon oldal	Hossz m	Mágneses szimut °	Dölgés fok	S z e l v é n y				Szintkülönbség az 1. ponttól m
				jobb m	bal m	le m	fel m	
1.-2.	4,3	300/120	-28	-	-	-	-	-2,5
2.-3.	8,1	-	-90	-	-	-	-	-10,6
3.-4.	3,2	323/148	-10	-	-	-	-	-11,2
4.-5.	2,0	-	-	1,2	3,3	0,2	-	-
	6,0	272/92	+25	-	-	-	-	-8,6
	3,0	-	-	0,3	1,0	0,2	1,0	-
	4,0	-	-	2,0	1,5	0,3	1,2	-
	5,0	-	-	2,0	1,7	0,4	1,0	-
	6,0	-	-	0,0	0,8	0,7	0,0	-
4.-6.	3,9	174/354	-45	-	-	-	-	-14,0
	1,0	-	-	0,4	2,0	0,7	-	-
	2,0	-	-	0,5	2,2	0,2	1,6	-
	3,0	-	-	1,6	1,2	0,2	2,0	-
	3,9	-	-	0,0	1,0	0,5	0,0	-
6.-7.	5,8	132/312	-57	-	-	-	-	-19,0
	2,0	-	-	0,7	0,5	0,4	0,0	-
	4,0	-	-	1,0	0,8	0,7	1,0	-
	5,8	-	-	1,0	1,3	0,0	2,0	-
7.-8.	3,4	239/59	-32	-	-	-	-	-20,8
	1,0	-	-	0,1	1,5	0,6	0,5	-
	2,0	-	-	0,8	1,0	0,4	0,8	-
	3,4	-	-	0,3	1,0	0,0	0,4	-
8.-9.	5,3	269/89	+33	-	-	-	-	-17,8
	1,0	-	-	6,5	0,6	1,8	0,0	-
	3,0	-	-	4,0	0,9	0,6	1,2	-
	4,0	-	-	5,6	1,1	0,5	0,6	-
	5,3	-	-	1,3	0,9	0,8	0,0	-
9.-10.	3,7	229/49	+26	-	-	-	-	-16,2
	1,0	-	-	2,3	1,2	0,8	2,5	-
	2,0	-	-	3,4	4,2	0,9	2,5	-
	3,7	-	-	4,0	-	1,6	8,0	-
10.-11.	3,8	136/326	+ 5	-	-	-	-	-15,9
	2,0	-	-	3,0	1,1	0,5	0,4	-
	3,8	-	-	-	-	0,1	2,5	-
11.-12.	3,8	264/84	+22	-	-	-	-	-14,4
	2,0	-	-	1,4	1,0	0,2	0,4	-
	3,8	-	-	1,4	-	0,0	0,8	-
12.-13.	4,9	180/360	+16	-	-	-	-	-13,0
	2,0	-	-	1,6	2,0	0,4	0,6	-
	4,0	-	-	1,4	1,0	0,7	0,8	-
	4,9	-	-	1,4	1,1	1,0	0,3	-
13.-14.	3,6	120/300	+ 6	-	-	-	-	-12,7
	2,0	-	-	0,9	2,1	0,6	1,2	-
	3,6	-	-	0,9	0,8	2,5	0,8	-
7.-15.	2,5	110/290	+22	-	-	-	-	-13,0
15.-16.	3,7	180/360	+26	-	-	-	-	-16,4
16.-17.	1,3	76/256	+ 8	-	-	-	-	-16,2
17.-18.	1,7	-	+90	-	-	-	-	-14,5
18.-19.	6,9	195/15	+21	-	-	-	-	-12,0
	1,0	-	-	1,1	1,5	0,3	0,5	-
	2,0	-	-	0,2	1,5	0,8	0,1	-
	4,0	-	-	1,6	4,0	0,5	4,0	-
	6,0	-	-	3,0	4,2	0,2	3,0	-
	6,9	-	-	0,0	0,8	0,3	0,0	-

19.-29	3,6 2,0 3,6	72/252	-2	-	1,4 1,3	1,1 1,5	- 0,2 0,0	- 4,0 1,0	-12,2 - -
--------	-------------------	--------	----	---	------------	------------	-----------------	-----------------	-----------------

Össz. hossz.: 79,5 m ~ 36 m

Össz. mélység: -20,8 ~ -21 m

A barlang beszínezését Haas J. /1966/ végezte N/B 1. szintezővel.

Fényképezés:

A barlang bejáratáról és képződményeiről Pápa A. Szigetvári F., Szyablyár P., Haas J. és Kordos László nagymennyiségű papír és diaképet készített. 1965-ben az M.T.I. /Thormai/ készített felvételeket.

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlangot legalább 10 m hosszúságu hágcsával lehet megközelíteni. A zsombolyszinten ácsolat van. E munkát a pilisvörösváry bányászok végezték el a Geológiai Technikum bkut. csoportjának felkérésére, 1964-ben.

A barlang kutatástörténete:

A barlangot az 1930-as években bontották ki. A TTE barlangkutatói /Jaskó, Lauenbach/ 1935-ben, majd 1941-ben /Jaskó, Venkovits/ kutattak. 1952-ben Láng S., majd 1953-54-ben Leél-Őssy S. kutat a barlangban, amely ebben az időben omlás miatt az alsó részektől elzáródott. 1964-ben Szabolyár Péter vezetésével a Geológiai Technikum Barlangkutató Csoportja exhumálta az eltömődött régi ágat, kiácsoltatta annak omladékos részét, majd kiásták az Új ágat bevezető kuszójáratot. 1966-ban Haás János képesítő szakdolgozatnak dolgozta fel a barlangot. 1969-ben Szenthe I. kutatta. 1969-70-ben a Szpeleológia barlangkutató csoport tagjai végeztek benne méréseket.

A barlang irodalma:

1. Bertalan Károly: Magyarország barlangkatasztere 1970. Kézirat
 2. D.Gy. Dénes György: Barlangkutatás = Turista 9.k.5.f.25.p. Bp.1965
 3. Dénes György dr.: Hazai Karszt- és barlangkutatási események= Karszt- és Barlang. 1964/I.33.-35.p.Bp.1965
 4. Haas János : A kevélynyeri Természetbarárt zsomboly=Kézirat. Képesítő szakd.Bp.1966.
 5. Jakucs L.-Kessler H.: A barlangok világa= Sport.221.p.Bp.1962

6. Józsa László: Évi jelentés a Szabó József Geológiai Technikum Barlangkutató Csoportjának munkájáról= Karszt- és Barlangkutatási Táj. Bp.1964
7. Józsa L.-Kordos L.: Jelentés a "Szabó József" Geológiai Technikum Barlangkutató Csoporthjának 1968-ban végzett munkájáról.Bp.1968
8. Kadic Ottokár dr.: A magyar barlangkutatás állása az 1940. évben= Barlangvil.11.k.1.-4.f.13.-19.p.Bp.1941
9. Kadic Ottokár dr.: A magyar barlangkutatás állása az 1941. évben = Barlangvil.12.k.1.-2.f.20-27.p.Bp.1942
10. Kordos László: Beszámoló a Szabó József Geológiai Technikum barlangkutató csoportjának 1967. évi munkájáról= Kézirat. Bp.1967
- 11.Kordos László : Barlangok bejárat szakaszának klimaviszonyai= Kézirat. Eger.1969
12. Láng Sándor: A Pilis morfológiája=Földr.Ért. II.k.3.f.Bp.1953
13. Leél-Őssy Sándor: ~~AxRíkixxmagyxzxparixkaxxA~~ Kevély-hegycsoport karsztmorphológiája és barlangjai= Földr. Eert.7.k. 1. f. 17-33.p.Bp.1958
14. Mezei I.-Páli T.: Pilis utikalauz.II.kiad.23.p.Bp.1955
15. Mezei Iván: Pilis utikalauz.Sport.Bp.1967= in Dénes György: A Pilis és a Visegrádi hegység barlangjai
16. SZ.T./Szathmáry Tamás/: Vizet találtak a Kevélyen.Két új barlang feltárása.= Turista 11.k.7.f.19.p.Bp.1955
17. Schönbiszky László: A Pilis barlangjai = Turisták Lapja .49.k. 148.p.Bp.1957
18. Szenthe István: Karsztjelenségek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén=Kézirat.Egyetemi szakdolgozat.Bp.1969
19. Thurotzy Lajos: Az országos Kék-zura utvonala mentén.Sport. 77-78.p.Bp.1964
20. Venkovits István: Nagykevély környékének földtani vizsgálata= Kézirat.Egyetemi szakd.Bp.1949
21. Barlanghirek= Természetbarát.26.k.3.-4.f.15-16.p.Bp. 1938
22. BÉTE barlangnapló I-II.köt.
23. TTE levele, 1944.II.8.
24. A Pilis turistautjai 1:50 000 Bp.1956
25. Természettudományok zsebkönyve.413.p.Gondolat.Bp.1963
26. Magyarázó Magyarország 200 000-es földtani térképsorozatához.L-34-I.Tatabánya.Bp.1968
27. A Szabó József Geológiai Technikum barlangos naplója IéIII.k.

12. Kevélynnyergi rókalyuk

Szinonimák: Kevélynnyergi "Rókalyuk" barlang Venkovits I. 1943.
Szenthe I. 1969.
Turistaház barlang Leél-Ossy S. 1958, Dénes Gy. 1967.
Kevélynnyergi rókalyukak Leél-Ossy S. 1958, Szablyár P. 1965.
Kevélynnyergi barlang Bertalan K. 1970.
Turistaházi barlang Thurotzy L. 1964.
Kevélynnyergi "Rókalyukak" barlang Kőrös L. 1967.

A barlang helyzete:

A kevélynnyergi Stromfeld Aurél turistaháztól DK-re kb. 100 m-re a Reedlinger Adolf emléktábla előtt kb. 20 m-re a bozótos meredek hegyoldalon nyílik a két nagyobb és egy kisebb bejárattal, kb. 400 m t.sz.f.

A barlang leírása:

Az I. sz. bejáraton át a baloldali ág indul kis szükülettel, majd kisebb terem után két részre bomlik. Az egyik meredekben kb. 5-6 métert megy felfelé, majd egy repedésnél bessükül, a másik kb. 19 m hosszu, szük, lapos kiszögörök. A kis terem egyik repedésén fény szürödik be, ez a III.sz. bejárat.

A jobboldali ág rövid folyosója után a II.sz. bejárat termébe érünk. Innen meredek, szük, köves járat indul, alján eltömődött gömbüstös termecskével, hossza kb. 8 m.

A barlang kisebb gömbüstököt tartalmaz, de tektonikusan erősen zavarva. Feltöltött, pusztuló barlang.

Földtani viszonyok:

Közvetlen viszonyok: A barlang tömött, fehér kalciteres, vastagpadas felső triász dachsteini mészkőben keletkezett. Az első járat végén a dachsteini mészkő porlódik /Szenthe I. 1969./.

Aszálytani viszonyok: Gyér cseppkőképződmények bevonat, sztalaktit formájában. A falakon néhol apró fehér aragonitesomok, a közet repedéseiben kalcit és limonit található.

Üledékföldtani viszonyok: A bejáratról rész erősen köves, a hátsó szakaszok a repedésekben bemosott talajtól feltöltöttek.

Oslénytani viszonyok: Osmaradvány eddig nem került elő.

Tektonikai viszonyok: A bal és a jobb ágon egyaránt keresztülhalad egy széles 315/135 irányú repedés. A bal ágban a III.sz. bejárat a 290/110 csapású repedés mentén jött létre, valamint azt keresztezi a 330/150 csapású, 55° dőlésű repedés.

A jobb ágban a II.sz. bejárat termén a 25/205 csapású, 70° dőlésű repedés halad át.

A barlang keletkezése: A barlang hévizes eredetű, de a mai alakjának kiélezkülölésben döntő szerepet játszott a hegyoldalon lévő dachsteini mészkarbonátok gravitációs mozgása révén létrejött repedések, valamint a növényzet fizikai munkája. A meredek hegyoldalon a talajfolyás miatt a barlang állandóan töltődik törmelékkel. Szenthe L. /1969/ szerint hévizes eredetű.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang belső részei szárazak, mindenkor gyöngyöző viz található a falon. A repedések mentén esőzéskor és hóolvadáskor jelentős viz szivárog le.

Vizelemzést Wehovszky Erzsébet végzett 1970. április 5-én. A hóolvadáskor fellépő erős cseppegek víze a következő összetételi volt:

Összes keménység nk°	12,32
Állandó keménység nk°	4,90
Változó keménység nk°	7,42
Kalcium keménység nk°	11,7
Magnézium keménység nk°	0,56
Ca ⁺⁺ ion mg/l	84,1
Mg ⁺⁺ ion mg/l	2,4
Lugosság W°	2,65
SO ₄ mg/l	110,0

Klimatológiai viszonyok:

Méréseket Kordos L. /1967, 1970/ Fergács J. /1970/ és Nagy L. /1970/ végezték, Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel:

	elszin			bejárat			bal ág			jobb ág		
	C°	%	g/m³	C°	%	g/m³	C°	%	g/m³	C°	%	g/m³
1967.10.08.	18,0			13,0								
1970.03.01	1,2	93	4,7	1,0	93	4,6	0,2	86	4,0	1,0	78	3,4
1970.04.05	4,2	71	4,4	2,0	90	4,8	2,0	97	5,1	2,2	95	5,1
1970.05.10.	14,0	98	11,7	8,6	95	8,0	9,0	99	6,5	8,2	97	7,9

Biológiai vizsgálatok: A Szpeleológia bkut. csoport tagjai 1970. május 10-én a bal ágban 8 db Rhinolophus hipposiderist, a jobb ágában 1 db Myotis myotis-t figyeltek meg.

Térképezés:

A barlangnak két felmérése ismeretes:

Venkovits István 1943

Kordos László 1967.

Venkovits alaprajzot és szelvényeket közöl, röntgenmásolt lapon, 1:50 méretarányban /1949/.

Kordos vesztett pontolákkal, freibergi függőkompasszal és fokiv-
vel /Freiberger Präzisionsmechanik 47490 sz./ végezte a mérést.
Ábrázolta az alaprajzot, kiejtett hosszszelvényeket, keresztnet-
szeteket, pauszon 1:100 méretarányban. Felmérési jegyzőkönyve:

Poligon: vesztett

Poligon oldal	hossz. m	azimut °	dőlés °	s z e l v é n y				Szintkül. l.-től
				jobb	bal	le	föl	
1.-2.	4,0	19/199	0	-	-	-	-	0,0 m
	2,0	-	-	0,2	0,3	0,6	2,0	-
	3,0	-	-	0,2	1,6	0,8	0,5	-
	4,0	-	-	3,0	2,0	0,7	2,5	-
2.-3.	3,5	19/199	0	-	-	-	-	0,0
	1,0	-	-	3,5	1,8	0,3	2,0	-
	2,0	-	-	1,6	0,7	0,2	1,0	-
	3,5	-	-	0,0	1,1	0,3	0,5	-
3.-4.	2,7	305/125	-9	-	-	-	-	-0,4
	1,0	-	-	1,2	0,4	0,1	0,2	-
	2,0	-	-	1,3	-	0,0	0,5	-
	2,7	-	-	0,4	-	0,2	0,8	-
4.-5.	2,0	305/125	-9	-	-	-	-	-0,7
4.-6.	3,8	261/81	+22	-	-	-	-	+1,1
	2,0	-	-	0,5	0,8	0,0	1,4	-
	3,0	-	-	0,5	0,5	0,2	1,7	-
	2,8	-	-	0,8	-	0,3	0,5	-
1.-6-	6,7	305/125	0	-	-	-	-	0,0
1.-7.	9,0	70/250	-8	-	-	-	-	-0,7
	1,0	-	-	1,4	1,4	0,4	0,5	-
	2,0	-	-	1,6	1,0	0,4	0,7	-
	3,0	-	-	1,1	1,2	0,3	0,7	-
7.-8.	4,0	-	-	1,1	0,8	0,3	0,4	-
	5,0	-	-	-	0,0	0,6	2,0	-
	3,2	181/1	+47	-	-	-	-	+1,7
	7.-9.	1,8	298/118	-55	-	-	-	-1,7
9.-10.	4,0	56/156	-34	-	-	-	-	-4,0
	2,0	-	-	0,6	0,9	0,2	0,2	-
	3,0	-	-	0,2	-	-	0,2	-
	5,0	318/158	-3	-	-	-	-	-4,3
10.-11.	1,0	-	-	0,5	1,0	0,2	0,3	-
	2,0	-	-	0,9	0,5	0,1	0,1	-
	4,0	-	-	1,0	1,5	0,1	0,2	-
	5,0	-	-	1,0	0,4	0,3	0,4	-

Ossz.hossz: 41,7 m 42,0 m

melyisége: 5,4 6,0 m

A barlang méretei:

	hossza	mélysége
Venkovits I. 1943	26 m	? m.
Kordos L. 1967.	42 m	6 m

Fényképezés:

A barlangról csak gyenge minőségű fekete-fehér papírkép készült.

Műszaki, biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A kutatás alkalmával fokozottan ügyelni kell a lejtőn legör-düle darabokra, melyek sok esetben a barlangba bejutnak.

A barlang kutatástörténete:

Jaskó 1942-ben ásott a barlangban /Bertalan 1970./, majd Venkovits I. 1943-ban feltérképezi. Leél-Őssy S. 1958-ben oszlik, a Geológiai Technikum bkt. csoportja/1967/ étvizsgálja és felméri a barlangot. Szenthe I. 1959-ben a baloldali ág végét 8 m kiszójárattal meghosszabítja. 1970-ben a Szpeleológiai bkt. cscp. vizelemést és klimamérést végzett. Bár a barlang bejárata rejtett, a Kevélynyergi turistaház közelsége miatt sokan ismerik.

A barlang irodalma:

1. Bertalan Károly: Magyarország barlangkatasztere 1970. = Kézirat. Bp.
2. Kordos László: Beszámoló a Szabó József Geológiai Technikum barlangkutató csoportjának 1967. évi munkájáról = Kézirat, Bp. 1967.
3. Leél-Őssy Sándor: A Kevély-hegycsoport karsztmorphológiája és barlangjai = Földr.Ert.7.k.1.f. p.17-32. Bp. 1958.
4. Mezei István: Pilis utikaleusz = id.Dénes György: A Pilis és a Visegrádi hegység barlangjai. p.22-36. Sport. Bp. 1967.
5. Schönvisszky László: A Pilis barlangjai = Turisták Lapja. 49.k.p.143.Bp. 1937.
6. Szabolyár P.-Józsa L.: Beszámoló a Szabó József Geológiai Technikum Barlangkutató Csoportjának 1965. évi működéséről = Karszt- és barlangkutatási Táj. p.22.Bp.1966.
7. Szenthe István: Karsztjelenségek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén = Egyetemi szakd. Kézirat, Bp. 1968-69.
8. Thurotzy Lajos: Az országos Kék-túra útvonalai mentén =Sport Bp. 1964.
9. Venkovits István: Nagy-evély környékének földtani vizsgálata = Kézirat. Egyetemi szakd. /MÁFI Könyvtár 22413.sz/Bp. 1949.
10. " - " : BETE barlangnapló II.k. TP levele és térkép, 1944.III.B.
11. " " : A BETE beszámolója az 1942. jubileumi év-ről.p.16.

3. Kiskevélly

13. Kiskevéllyi barlang

Színenimák:

Kis-Kevély-i barlang	Koch 1871.
Dachsteini mészkőbarlang	Thirring-Vigyázó 1929
Kiskevéllyi /Mackó/ barlang	Schönliszky L. 1937.
	Thurotzy L. 1967.
	Bertalan K. 1966. Dénes Gy. 1967. Kordos L. 1967.
Mackóbarlang	Láng S. 1953. Mezei I. - Páli T. 1955.
Mackóbarlang	Leél-Össy 1953. Jakucs-Kessler 1962.
	Thurotzy L. 1964. Szenthe I. 1969.

A barlang helyzete:

A Kiskevélly É-i oldalában, az országos Kék-jelzés turistaút mellett, Csobánka felett kb. 170 méterrel.

A barlang leírása:

A barlang kb. 50 m hosszu, kétbejáratu üreg. Tágas teremmel kezdődik, majd befelé szükül, amely rövid kürtővel kis felső terembe vezet. Ez a közelmultban szakadhatott fel, így egy második bejárat keletkezett. A falakon néhol gömbüstök, ujjlenyomatok találhatók.

Földtani viszonyok:

Részletti viszonyok: A barlang vastagpadas / 1-1,2 m / felső triász dachsteini mészkőben keletkezett, amely 20° - 25° elatt ÉK-re dől.

Ásványtani viszonyok: A bejáratyi teremben cseppkő csak ritkánban, a felső részen nagyobb mennyiségen található.

Óslénytani viszonyok:

Koch Antal 1868-ban Rhinoceros antiquitatus és Ursus spelaeus csontokat gyűjtött "kincsásók" hányójából. Ezek a maradványok képezték a Földtani Intézet óslénytani gyűjteményének alapját.

Hillebrand Jenő 1912-14 között ásott a barlangban, óslénytani anyagát Horváth Tivadar, majd 1941-ben Mottl Mária határozta meg.

1948-ban Gaál István és Tregele Kálmán ásott a barlangban.

Vértes László 1957-ben rétegtisztázó ásatást folytatott.
Jánossy Dezső /1958/ mottl M. listáját kiegészít a Gaál I.
és a Vértes L.-félén gyűjtés anyagával.

A fauna Mottl M. szerint /Hillebrand J. eredeti közleményében összevonja a rétegeket/, Vértes L. /1965/ után:

Sárga réteg:

<i>Ursus spelaeus</i> /Rosenm./ritka/	<i>Arvicola terrestris-emphibius</i> 16
<i>Canis lupus</i> L. 25	<i>Dicrostonyx torquatus</i> Pall. gyakori
<i>Vulpes vulpes</i> L.	<i>Lepus</i> sp.
<i>Meles meles</i> L.	<i>Ochotona pusillus</i> Pall. gyakori
<i>Felis spelaea</i> Goldf. 35.	<i>Capreolus capreolus</i> L.
<i>Lynx lynx</i> L.	<i>Cervus elaphus</i> L.
<i>Citellus citellus</i> L. 8	<i>Rangifer tarandus</i> L. dominans
<i>Cricetus cricetus</i> L.	<i>Rupicapra rupicapra</i> L.
<i>Microtus nivalis</i> 18.	<i>Coelodonta antiquitatis</i> Blmb.
	<i>Equus</i> sp. gyakori

Barna réteg /"IV.sz. Protosoluteén"/

<i>Ursus spelaeus</i> Rosenm. gyak.	<i>Megyceris giganteus</i> Blmb. 44
<i>Canis lupus</i> L. 25.	<i>Capreolus capreolus</i> L.
<i>Vulpes vulpes</i> L.	<i>Rangifer tarandus</i> L. ritka
<i>Martes martes</i> L.	<i>Rupicapra rupicapra</i> L.
<i>Felis spelaea</i> Goldf. 35	<i>Coelodonta antiquitatis</i> Blmb.
<i>Lynx lynx</i> L.	<i>Bos primigenius</i> Boj.
<i>Hyena spelaea</i> Goldf. 33	<i>Equus</i> sp.
<i>Meles meles</i> L.	<i>Hystrix</i> sp.
<i>Cervus elaphus</i> L. gyak.	<i>Lepus /timidus/</i> sp.

Vértes L. 1957. évi ásatása alkalmával ez alsó barna rétegből *Asinus hydruntinus* /Regália/ maradványok is kerültek elő.
/Jánossy D. 1958./

Botanikai adatok: Stieber szerint / Stieber 1967. Vértes 1965/ a "protosolutrései" rétegből származó 10 db faszén kivétel nélkül a *Larix-Picea* csoport maradványa.

Üledékföldtani viszonyok:

Szemeloszlás: Vértes L. /1965/

minta	0,5 mm	0,5-0,01 mm	0,01 mm
12.sz. holocén	46	48	4
11.sz. holocén	52	44	4
10.sz. sárgásbarna pleisz-			
tocén	44	48	8
9.sz. sárgászürke	35	57	10
8.sz. szürkéssárga	43	50	7
7.sz. sárga pleisztocén	22	67	11
6.sz. sárga pleisztocén	25	65	10
5.sz. sárga pleisztocén	16	71	13
4.sz. sárga pleisztocén	28	60	12
3.sz. sárgásbarna	63	31	6
2.sz. barna	82	15	3
1.sz. barna	58	38	4

Vértes L. /1965/ szemeloszlás diagrammot közöl.

Szemeloszlás jelzőszámai: /Vértes 1965/

minta	korroziós index	5,0 mm	Schönhals index	0,1 - 0,05 mm
		0,5 mm		0,05 - 0,02 mm
12.	1,6	0,9	41	0,4
11.	1,0	1,0	57	0,3
10.	0,6	0,6	50	0,3
9.	0,4	0,3	56	0,3
8.	0,3	0,6	54	0,3
7.	0,6	0,2	56	0,5
6.	0,9	0,2	54	0,4
5.	1,0	0,1	52	0,5
4.	0,8	0,3	55	0,3
3.	2,2	1,5	52	0,4
2.	2,4	4,3	48	0,5
1.	2,0	1,0	42	0,7

Vegyvizsgálati adatok: /Vértes 1965./

minta	Al_2O_3	CaCO_3	SiO_2	Al_2O_3	Fe_2O_3
	$\frac{\text{SiO}_2}{4}$				
12.	0,8	24	50,15	10,34	4,04
11.	0,8	25	50,78	10,02	3,96
10.	0,6	30	52,13	10,08	3,74
9.	0,7	25	52,84	9,50	3,87
8.	0,7	25	59,05	10,94	4,40
7.	0,7	26	57,74	9,59	3,77
6.	0,8	31	51,91	9,75	3,44
5.	0,7	29	51,93	9,56	3,58
4.	0,6	30	51,62	7,85	2,54
3.	0,8	36	43,53	8,27	3,18
2.	0,6	40	40,28	5,80	2,54
1.	0,5	46	33,95	5,02	2,35

Tektonikai viszonyok:

A barlangon egy fő repedés húzódik végig, mely a hátsó szakaszok alakulását szabta meg.

A barlang keletkezése:

Koch Antal /1871/ szerint a dachsteini mészkő kiemelkedések kor keletkezett hasadék, amely a kőzet mallása és porlódással által barlanggá lett.

Láng S. /1959/ a barlangot magasra emelt forrásbarlangnak tartja.

Jakucs-Kessler /1962/ szerint tektonikus hasadék mentén alakult ki.

Leél-Ossy S. /1958/ szerint hévizes tevékenység hozta létre.

Szenthe I. /1969/ szerint hévizes eredetű.

A hátsó kis kürtőről nem tudjuk, hogy mesterséges-e, vagy természetes felszakadás után jött létre. Koch A. /1871/ és Hillebrand J. /1915/ nem jelöli meg létét.

Hidrológiai viszonyok:

Száraz időben csak a felső terem kis részén van csepegés. Esős időben a bejáratí terem több pontján erős szivárgás, télen jékgépződmények keletkeznek.

Klimatológiai viszonyok:

Részletes és időszakos méréseket Forgács J. Kordos L. és Nagy L. végeztek 1969-70-ben Assmann-féle aspirációs pszichométerrel.

Részletek mérésök:

1962. 12.07

mérési pont	táv-bej.-től	°C	%	g/m ³	idő
1.	-1,0 m	-4,9	96	3,1	15.15
2.	-0,5 m	-4,0	94	3,2	
3.	0,0	-4,0	97	3,3	
4.	0,5	-4,1	94	3,2	
5.	1,0	-4,2	94	3,1	
6.	1,5	-4,1	94	3,2	
7.	2,0	-3,9	94	3,2	
8.	2,5	-3,8	95	3,3	
9.	3,0	-3,7	99	3,4	
10.	3,5	-3,5	99	3,5	
11.	4,5	-3,5	90	3,2	
12.	5,5	-3,5	93	3,3	
13.	6,5	-3,5	93	3,3	
14.	7,5	-3,5	97	3,4	
15.	8,5	-3,2	97	3,5	
16.	9,5	-3,1	98	3,6	
17.	10,5	-3,0	91	3,3	
18.	11,5	-3,0	93	3,4	
19.	12,5	-3,0	100	3,6	
20.	13,5	-3,0	100	3,6	
21.	14,5	-3,0	100	3,6	
22.	17,0	-2,5	92	3,5	
23.	19,0	-2,1	90	3,5	
24.	21,0	-1,8	94	3,8	
25.	23,0	-3,5	88	3,1	
26.	25,0	-1,8	94	3,8	
27.	27,0	-1,8	97	3,9	
28.	29,0	0,0	83	3,8	
29.	31,0	+ 0,5	93	4,4	
30.	33,0	0,6	100	4,8	
31.	35,0	1,7	97	5,0	
32.	37,0	3,1	80	4,6	
33.	39,0	4,2	60	4,3	
34.	41,0	2,1	71	4,0	
35.	43,0	3,8	62	3,7	
36.	45,0	3,8	62	3,7	17.38

1970.04.11.

mérési pont	Tav. bej.-tól	°C	%	g/m ³	idő
1.	-	-	-	-	
2.	- 0,5 m	10,0	37	3,4	
3.	0,0	10,0	36	3,3	
4.	0,5	9,6	35	3,1	
5.	1,0	8,0	61	4,9	
6.	1,5	6,0	85	5,0	
7.	2,0	10,1	35	5,2	
8.	2,5	9,6	35	5,1	
9.	3,0	10,1	39	5,6	
10.	3,5	8,4	44	5,6	
11.	4,5	7,0	72	5,4	
12.	5,5	9,6	35	5,1	
13.	6,5	7,0	85	5,9	
14.	7,5	4,9	87	5,6	
15.	8,5	7,6	52	4,1	
16.	9,5	7,0	53	1,0	
17.	10,5	6,8	54	4,0	
18.	11,5	6,8	57	4,2	
19.	12,5	6,1	70	5,0	
20.	13,5	6,4	64	4,6	
21.	14,5	6,8	52	5,9	
22.	17,0	6,8	54	4,0	
23.	19,0	7,0	52	5,9	
24.	21,0	6,8	66	4,9	
25.	23,0	-	-	-	
26.	25,0	6,8	66	4,9	
27.	27,0	5,8	75	5,2	
28.	29,0	5,8	78	5,4	
29.	31,0	5,5	80	5,5	
30.	33,0	5,4	86	5,8	
31.	35,0	5,2	91	6,1	
32.	37,0	5,0	91	6,0	
33.	39,0	4,8	94	6,1	
34.	41,0	3,4	97	6,5	
35.	43,0	3,6	97	6,6	
36.	45,0	7,7	97	5,8	

1970.05.10.

1.	-1,0 m	11,6	98	10,1	13.34
2.	4,0	13,5	100	11,6	
3.	5,0	11,2	100	10,0	
4.	14,0	10,2	100	9,3	
5.	15,0	9,0	100	8,6	
6.	24,0	9,2	100	9,3	
7.	37,0	10,0	100	9,2	
8.	45,0	10,0	100	9,2	14.00

Időszakos mérések:

	1969.12.07.			1970.04.11.			1970.05.10		
	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³
Felszín	- 4,9	96	3,1	10,0	37	3,4	11,8	98	10,1
előcsarnok	- 5,0	91	3,3	7,6	92	7,2	11,2	100	10,1
előcs. vége	- 1,8	97	3,9	5,6	86	5,5	9,2	100	9,3
felső terem	1,7	97	5,0	5,6	99	6,7	10,0	100	9,2

Biológiai viszonyok:

1969. decemberében Forgács J. csapdákat rakott le, amelyek a barlang erős látogatottsága miatt megsemmisültek.

Rétezeseti vizsgálatok:

Az ásatások során /Koch 1868, Hillebrand 1912-14, Gaál 1948, Vértes 1957/ előkerült régészeti leletek Vértes /1965/ szerint:

A pilisszántói kultura /+ magdalen/ eszközei:

retusálatlan középnagyűságu penge	87	db
retusált penge / nem aurignacién/	2	
nagymeretű retusálatlan penge	6	
tompított hatszögű törpe penge	11	
mikrogavetti	5	
retusált törpe penge	7	
retusálatlan törpe penge	5	
ferdán csonkitott penge	1	
szil-felül csonkitott penge	2	
aurignaci retusu penge	2	
vakarópenge	1	
különféle árvéső pengék	4	
papagálcsoir árvéső	2	
fürő	2	
meredek kaparó	2	/nem biztos, hogy ide tartozik/
türészelt tarándagancs töredék	2	
átfurt szarvas phalanx	1	
madárcsontból készült ár	1	
tömzsi, agancsvégből készült hegy	1	/nem bizt.h.őskori/
átfurt fogzomács töredék	2	/bizt.nem őskori/
	1	1 /nem biztos, hogy őskori/

Szeleta kultura eszközei:

szeletai típusú levélkaparó	1
szilánkvaskaró	1
atípus, vakerószerű meredek kaparó	2
szeleta kaparó	1

Moustéri eszközök:

subalyuk kaparó	2
egyenessélű kaparó	3
Jabrud kaparó	1
Tata kaparó	1
gerezd kaparó	1
kettős kaparó	1
kaparó furó	1
atípus kaparó	2
nagysávú csucso kaparó v. negy	1
főként kevicsból való megmunkált	
szilánk	60

A "Kiskevélyi penge" néven ismert képződményről - melynek e nevet Lenhossek M. ajánlotta, - Tasnádi Kubacska A. /1927/ megállapította, hogy nem emberi eszköz, hanem a barlangi medve lecsiszolt szemfoga.

Térképezés:

* barlangot többen felmérték:

Koch Antal 1868.

Hillebrand Jenő 1912-14.

Szentes György 1961.

Kordos László 1967.

Koch Antal térképe a Földtani Közlöny I. kötetének VI. számában jelent meg. Abrázol alaprajzot és hosszmetszeteket. Nagyon jól egyezik a legutolsó /1967/ térképpel.

Hillebrand Jenő térképe a Barlangkutatás II. kötetének 3. füzetében jelent meg. Alaprajzot közöl, az ásatási területekkel.

Szentes György térképe- saját közzlése szerint elveszett.

Kordos László 1967-ben mérte fel a barlangot vesztett pontokkal, függőkompasszal és fokivvel /Freiberger Präzisionsmechanik 47490.sz./. Térképen ábrázol 1:100 méretarányban alaprajzot, kifejtett és vetületi hosszelvényt, keresztmetszeteket.

Felmérési jegyzőkönyve:

poligon oldal	hossz m	azimut °	dőlés °	szelvénycsökkenés jobb bal le föl	szintkülönbség 1.-től
1.-2-	13,2	198/18	+ 5		
	1,6	-	-	6,3 5,1 1,6 4,1	1,3
	3,6	-	-	6,7 4,2 0,8 3,6	-
	5,6	-	-	5,3 3,8 1,2 3,4	-
	7,6	-	-	4,2 3,5 1,1 3,0	-
	9,6	-	-	2,2 3,1 1,2 3,2	-
	11,6	-	-	2,2 3,6 1,3 2,2	-
	13,2	-	-	- 1,7 3,4	-
2.-3.	8,6	147/327	+15	-	5,0
	2,0	-	-	1,2 3,7 2,2 3,5	-
	4,0	-	-	0,7 3,5 3,6 3,4	-
	6,6	-	-	0,0 2,9 2,3 3,0	-
	8,6	-	-	2,3 1,6 1,8	-
3.-4.	3,5	140/320	- 12	-	4,2
3.-5.	2,2	94/274	+ 29	-	6,1
5.-6.	2,2	196/16	+ 32	-	7,2
6.-7.	8,2	34/214	+ 33	-	11,6
	2,0	-	-	2,3 2,4 0,4 4,0	-
	4,0	-	-	1,4 1,7 0,0 1,6	-
	6,0	-	-	1,6 1,6 0,1 1,9	-
	8,2	-	-	0,2 1,3 0,4 0,0	-
7.-8.	8,7	219/39	- 16	-	9,6
8.-9.	5,0	160/340	+ 48	-	15,3
7.-10.	3,5	249/69	+ 65	-	14,8
2.-11.	6,0	300/120	0	-	1,3

hosszúság: 59 m

mélység: 14,8 m

A barlang méretei: hossza: 59 m mélysége: 17 m

Fényképezés:

Hillebrand Jenő /1914/ a barlang ásatása előtti állapotáról fényképet közöl.

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang felszerelés nélkül megtekinthető. A hátsó kis kürtő okozhat balesetveszélyt, körülkerítése tanácsos.

A barlang kutatást rönenete:

1796-ban Vályi András, majd 1815-ben Pénzes Elek említi. Kocha Antal 1868-ban felkeresi a barlangot, elkezdi a barlang térképét, a "kincsásóktól" felbolygatott kitöltésből csontokat gyűjt. 1912-től 1914-ig a Barlangkutató Szakosztály, a Földtani Intézet és a Tudományos Akadémia támogatásával Hillebrand Jenő végzett ásatást, Bekey Imre Gábor felhívására. 1948 őszi Gaál István és Tregle Károly ásott a barlangban.* 1957-ben Vértes László végzett rétegtisztázó ásatást. 1961-ben a Vörös Meteor bkut. csoportja Szentes György vezetésével felmérte a barlangot, tektonikai vizsgálatot végzett, kőzetmintákat gyűjtött.

* A barlangról Zrínyi INQUA konferencia előadásában beszélt.

Láng Sándor 1953-ban, Leél Össy S. 1958-ban ír a barlangról. 1967-ben a Geológiai Technikum bkut. csoportja feltérképezi a barlangot. 1969-ben Szenthe István, majd 1969-70-ben a Szpeleológia bkut. csoport vizsgálja.

A barlang irodalma:

1. Bertalan Károly: Magyarország barlangatlasztere 1970. Kézirat.
2. Ehik Gyula: Hömman K.: Die Petershöhle bei Velden in Mittelfranken = B.kutatás.X.-XIII.k.p.38-40. Bp. 1925.
3. Fényes Elek: Magyarország geographiai szótára. Pest. Kozma kiad. 1851. 1-4 k.
4. Hillebrand Jenő: A pleistocaen ősember újabb nyomai hazánkban. Bkut.I.k.1.f. p. 19-25. Bp. 1913.
5. Hillebrand Jenő: Az 1913. évi barlangkutatásaim eredményei = Bkut. II.k.3.f.p. 115-124. Bp. 1914.
6. Hillebrand Jenő: Az 1916. évi barlangkutatásaim eredményeiről = Bku.V.k.2.1.p. 98-108. Bp. 1917.
7. Hillebrand Jenő dr.: A Kiskevélyi-barlangban 1912. évben végzett ásatások eredményeiről = Bkut.1.k.4.f.p. 153-163. Bp. 1913.
8. Jakucs-Kessler H.: Barlangok világa = Sport.Bp.1962.
9. Jánossy Dénes: A Lembercht Kalmán barlang későpleisztocén gerinces faunája és a ríszsz-würm interglaciális problémája= Kandidátusi ért.Kézirat. Bp. 1958.
10. Kochsantal: A csobánkai és sólymári barlangok = Földtani Közlöny 1.k.4.sz.p. 97-105. Bp. 1871.
11. Kadíc Ottokár: Közlemények a Magyarhoni Földtani Társulat Barlangkutató bizottságából /Kivonat az 1912. évi április hó 26-án tartott ülés jegyzőkönyvből/ = Földtani Int. Evi Jel.1912.évf. 5.f. B.1912. ~~~
12. Kadíc Ottokár: A harminceves magyar barlangkutatás tudományos eredményei = Bvilág.6.k.3-4.f. p.58-66 Bp. 1936.
13. Kadíc Ottokár dr.: Jelentés a Barlangkutató Szekosztály 1914. évi működéséről = Bvilág 3.k.1.f.p.12-20. Bp. 1915.
14. Kadíc Ottokár dr.: Jelentés a Barlangkutató Bizottságnak 1912. évi működéséről = Bkut. 1.k.2.f.p. 68-81. Bp. 1913.
15. Kadíc Ottokár: Barcza J. és Tirring G.: Budapest Dunajobbparti környéke /ismertetés = Bkut. 8.k. 1-4.f.p. 34-36 Bp. 1920.
16. Kadíc O.-Kretzsch M.: Előzetes jelentés a csákvári sziklasüregben végzett ásatásokról = Bkut.10-15.k.p. 38-40 Bp. 1925.
17. Kordos László: Peszamoló a Szabó József Geológiai Technikum barlangkutató csoportjának 1967. évi munkájáról = Kézirat. Bp. 1967.
18. Kormos T.-Lambrecht K.: A Remetehegyi sziklafülke és postglaciális faunája= Földt. Int. Evk.22.k.6.f.p. 349-380. Bp. 1914.
19. Kormos Tivadar: A jászói Takács Menyhért barlang = B ut. 3.k. 1.f.p. 5-24. Bp. 1917.

20. Láng Sándor: A Pilis morfológiája = Földr. Ert. 2.k.3.f.p.Bp. 1953.
21. Leél-Őssy Sándor: A Kevély hegycsoport karsztmorfológiája és barlangjai = Földr. Ert.7.k.1.f.p. 17-32. Bp.1958.
22. Mayerfalvi Maier István: Jelentés a m.kir. Földtani Intézetben elhelyezett barlangi medve-leletek feldolgozásáról = Bkut. 14-15. k.p. 23-24. Bp. 1927.
23. Mezei I. - Pálí T.: Pilis Utikálausz. Sport. Bp. 1925.
24. Mezei Iván: Pilis Utikálausz. Sport. Bp. 1967. = in Dénes György: A Pilis és a Visegrádi hegység barlangjai. p.22-36.
25. Monostori M.-Müller E.-Szentes Gy.: Teszámoló-Tervel! = Karszt és barlangkut. Táj.1916. márc. p.4-5. Bp. 1961.
26. Stieber József: A magyarországi felső pleisztocén vegetáció története és anthropokotómiai eredmények /1967-ig/ tükrében = Földt. Közl. 97.k.3.f.p. 508-517.Bp.1967.
27. Schönvizsky László: A Pilis Hegység barlangjai = Turisták Lapja. 49.k. p.148.Bp. 1957.
28. Szenthe István: Karsztjelensegek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén = Kézirat. Egyetemi szakd. Bp. 1969.
29. Mottl Mária: A Magyar Barlangutató Társulat tiz éves működésének története = Bvilág. 6.k.3.-4.r.p.67-71. Bp. 1956.
30. Tasnádi Kubacska András: Az ember egykorú jelentlétét jelző leletek a solymári sziklaüregből = Bkut.14.-15.k.p. 20-22.Bp.1927.
31. Thirring - Vigyázó: A Pilis-Visegrádi hegység részletes kalauza. Bp. 1929.
32. Thurotzy Lajos: Az országos Kék-túra utvonala mentén. Sport. Bp. 1964.
33. Vértes László: Mousterien vagy szeletai-e a Kiskevélyi barlang alsó rétegeinek lelete = Archeol.art.1958.
34. Vértes László: Az őskőkor és az átmeneti kőkor emlékei Magyarországon Akadémia K. Bp. 1965.
35. Vályi András: Magyarországnak leírása. 1.-3.k.Bp.1796-1799.
36. Ismertetések: /Aquila: A magyar királyi ornithológiai központ folyóirata. XXII.k.1915/ = Bkut. 4.k.2.r. 89.p.Bp.1916.
37. : Hivatalos jelentések = Bkut.1.k.1.f.p.26-30.Bp.1913.
38. : Hivatalos jelentések=Bkut.3.k.4.f.p.167-168.Bp.1915
39. : Hivatalos jelentések:=Bkut.6.k.1-4.f.p.43-49.Bp.1918
40. : Hivatalos jelentések=Bkut.1.k.3.r.p.129-132.Bp.1913.
41. : Magyarázó Magyarország 200 000-es földtani térképsorozatához II - 34 - I. Tata bánya. Bp. 1968.

Magyar

Borsod-Abaúj-Zemplén megye 1974

Budapest 1974. 1934.

Bella L. 1912.

Egy. I. 1948.

Sel.

4. / Csucshagy, Oszoly

14. Csirkés barlang

A barlang helyzete:

A barlang a Csucshegy Csobánka felőli oldalán, a Csucshegyi barlangtól D-re kb. 80 m-re van, közvetlenül a falu fölött.

A barlang leírása:

A barlang a 30/210 csapású, 70° cőlésű hasadék mentén alakult ki. Az üreget kettéosztja egy beszorult kö. Az alsó rész a hasadék kissé kisszélesedett, törmelekkel eltömődött része.

Földtani viszonyok:

A barlang egységesen a felső triász, tömött fehér, vastagpados dachsteini meszkőben kepződött. Alját humuszos kotörmelek tölthetik ki. Valószínűleg hévizes eredetű.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang teljesen száraz.

Klimatológiai viszonyok:

A barlangban Kordos L. végzett méréseket Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel:

	felszin			barlang		
	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³
1970.03.22.	4,9	96	5,2	5,9	99	6,9
1970.04.26	14,8	78	9,8	9,8	98	8,9

Térképezés:

A barlangot Kordos L. mérte fel 1969-ben, vesztett pontokkal, freibergi fükkökompasszal és fokivvel. Felmérési jegyzőkönyv:

A barlang adatai: hossza 4 m mélysége: 3,5 m

Fényképezés:

Kondor L. 1969-ben a Lejáratról színes diátkészített.

Magyarországi bírósági vizsgálatok, intézkedések:

A parlant bejárásához felszereléséhez nem szükséges.

• bonylany lemezest tarténete:

A barlangot a Szpeleológiai körzet csoport 1969 augusztusában találta meg, majd 1970-ben vizsgálatokat végeztek benne. Nevét 1970. februárjában egy belépőlött csinás után kapták.

februárjában egy be-

1. Wehovszky Erzsébet: BARLANGKUTATÓINK EGY KIS CSOPORTJA... MNB
Körlevel, 1989/2-3. 2.000. 1989.

15. Csucshegyi barlang

Színonimák: Csucshegyi /Spitzberg/ barlang Venkovits 1949.

Csucshegy oldalában lévő barlang Cs.Szenthe I. 1969.

Csucshegyi sziklaüreg Pártalan K. 1970.

Tábor Barlang Kordos L. 1970.

A barlang helyzete:

Az Oszoly és a Kevély között lévő Csucshegy /Spitzberg/ ENY-i mészkőbányájának északi peremén lévő sziget felett kb. 40-50 m távolságra.

A barlang leírása:

A barlang az elhagyott kőbánya Oszoly felé eső oldalán nyílik ovalis nyilással. Rövid meredek szakasz után lefelé egy gömbüstbe, felfele szük agyagos járatban folytatódik.

Földtani viszonyok:

A barlang egységesen a felső triász, fehér, tömött, vastagpados dachsteini mészkőben keletkezett. Alsó része kötőrmelékkel kitöltött, felső járat erősen agyagos. Cseppkövek bevonat és sztalaktit formájában találhatók, nagyrészt elaggott állapotban.

Valószínűleg hévizes eredetű.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang felső, agyagos része állandóan nedves, esőzéskor, hóolvadáskor erős csepegés eszlelhető. Vizelemzést Kordos L.végzett

1970.03.22.

1970.03.22.

	csepegés	tócsa
P ^H	6,6	
Összes keménység ° nk°	14,5	14,0
Állandó kem. nk.	3,8	6,1
Valtozó keménység nk°	10,7	7,9
Ca ⁺⁺ ion mg/l		88,1
Mg ⁺⁺ ion mg/l		7,3
Kalcium keménység nk°		12,3
Magnézium kem. nk°		1,7
Lugosság W°	3,8	2,8
SiO ₂ ion mg/l		7,1
Szabad CO ₂ mg/l		6,4
Kötött CO ₂ mg/l		62,0
Összes CO ₂ mg/l		68,4
Járulékos CO ₂ mg/l		5,2

Klimatológiai viszonyok:

Méréseket Kordos L. és Welker P. végezték Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel:

	1970.02.22.			1970.03.22.			1970.04.26.		
	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³
felszin	-1,5	93	3,8	5,8	97	6,7	14,8	80	10,1
bejárat	1,2	93	4,7	4,6	100	6,4	9,2	97	8,5
elágazás	1,8	90	4,7	4,8	100	6,4	7,0	100	7,5
alsó ág	1,8	93	4,9	5,2	100	6,6	6,4	100	6,9
felső ág	2,4	90	4,9	5,2	100	6,6	7,8	100	7,9

Térképezés:

A barlangról két felmérés készült:

Venkovits István 1943.

Kordos László 1969.

Venkovits István ábrázolja az alaprajzot és hosszeltvényt, 1:100 méretarányban.

Kordos László fix ponttal, bányászkompasszal mérte, ábrázol 1:100 méretarányban alaprajzot, hosszeltvényt, keresztmetszeteket.

A barlang adatsai:

	hosszúság	mélység
Venkovits I.	17 m	7,0 m
Kordos L.	22 m	7,0 m

Felmérési jegyzőkönyv:

poligon oldal	hossz m	szimut °	dőlés °	szelvények jobb bal le föl	Szintkül l.-től
1.-2.	3,20	246/66	-14		
2.-3.	2,91	355/175	-27		
3.-4.	2,32	34/214	-16		
4.-5.	2,00	268/88	-13		
5.-6.	1,45	30/210	-16		
6.7.	1,96	275/95	-26		
4.-9.	2,24	145/325	+19		
9.-10.	1,98	285/105	12		
10.-11.	1,60	350/170	36		
11.-12.	1,51	255/75	30		
12.-13.	1,93	135/315	12		

Fényképezés:

A barlang bejáratáról Kordos L. 1969. őszén készített színes diát.

A barlang kutatástörténete:

A TTE barlangkutatói /Venkovits I. vezetésével/ 1943-1949. között vizsgálták a barlangot, felterképezték. Szenthe I. 1969-ben a Szpeleológiai csoport 1969-1970-ben végzett méréseket a barlangban. Helybeliek által gyakran látogatott barlang.

A barlang irodalma:

1. Bertalan Károly: Magyarország barlangkatasztere. Kézirat. Bp. 1970.
2. Szenthe István: Karsztjelenségek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Keveley környéken = Egyetemi szekd. Kézirat. Bp. 1969.
3. Venkovits István: "agykevél környékének földtani vizsgálata = Egyetemi szekd. Kézirat. MÁFI Konyvtár 22418 sz. Bp. 1949.
4. Wehovszky Erzsébet: Barlangkutatóink egy kis csoportja... = MKBT Korlevél 1969/2.p.2.Bp.1969.
5. : TTE levele 1948. II.8.

16. Zs6-barlang

A barlang helyzete:

Az Oszoly meredek letörésénél, az Odusortól 3 m-re, a "Kis áthajlás" alatt.

A barlang leírása:

A barlang 1,2 m széles, rendkívül lapos járattal kezdődik, majd a vége kissé felmagasodik, itt fel lehet ülni.

Földtani viszonyok:

A barlang egységesen a felső triász, fehér, tömött, vastagpados dachsteini mészkőben képződött. Alját humusz, köves törmelék fedи. Dachsteini mészkő repedésében kalcit, a barlang végén elaggott cseppkölefolás található. Valószínűleg hévízes eredetű roncsbarlang.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang teljesen száraz, néha a falakon viz gyöngyözik.

Klimatológiai viszonyok:

Méréseket Kordos L. és Welker P. végzett Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel:

	1970.02.22.			1970.03.22.			1970.04.26.		
	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³
felszin	-0,2	77	3,5	8,6	95	8,0	15,4	76	10,0
barlang	0,8	90	4,4	5,6	100	6,8	5,5	98	3,3

Térképezés:

A barlangot Kerdos L. merte fel 1969.ben fix pontokkal, bányászkompaszzal. Ábrázolja 1:100 méretarányban eza alaprajzot és kifejtett hosszelvényt. Felmérési jegyzőkönyv:

poligon oldal	hossz m	szimut o	dőlés o	szelványlek jobb bal le föl	Szintkül. 1.-től
1.-2.	1,64	225/45	- 7		
2.-3.	1,40	150/530	- 7		
3.-4.	1,80	285/105	0		
4.-5.	1,20	130/310	0		
5.-6.	1,57	10/190	+ 8		
6.-7.	0,79	340/160	+ 41		
7.-8.	1,22	204/24	- 2		
8.-9.	1,68	330/150	+ 41		

A barlang hossza: 12 m

mélység: 2,5 m

Műszaki-biztonsági intézkedések, vizsgálatok:

A barlang bejárásához barlangkutató ruha és lámpa ajánlatos.

A barlang kutatástörténete:

A barlang bejárata régóta ismert. A Vörös Meteor barlangkutatói és sziklamászói valószínűleg 1968-ban kivontották a bejáratot. 1969-70-ben a Szpeleológiai krt. csoport tagjai vizsgálták a barlangot.

A barlang irodalma:

Irodalomban nem szerepel.

17. Oszoly, Odusor

A barlang helyzete:

Az Oszoly letörésénél közismert sziklamászó hely. A Zsó-barlangtól É-ra, kb. 3 m-re található.

A barlang leírása:

Az Odusor, ferde repedés mentén kialakult üreges. Alján barlangszerű fulke található, majd fölfelé több kisebb-nagyobb bemélyedés található.

Földtani viszonyok:

Az Odusor egységesen a rölkő triassz, fehér, tömött, vastagpados dachsteini mészkőben keletkezett, valószínűleg hévizes hatásra. Üledékes kitöltés sehol sem található. Kalcit a dachsteini mészlő repedéseiben fordul elő.

Hidrológiai viszonyok:

Az Odusor üregei szárazak, eső alkalmával a falakon viz csorgog le.

Klimatológiai viszonyok:

Méréseket Kordos L. és Welker P. végzett Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel.

	1970.02.22.			1970.03.22.			1970.04.26.		
	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³
felszin	- 0,2	77	3,5	8,6	95	8,0	15,4	76	10,0
alsó odu	- 0,2	95	4,2	8,0	87	7,8	14,0	79	9,5

Térképezés:

Az Odusort Kordos L. mérte fel 1969-ben fix pontokkal, bányászkompasszal. Ábrázolta 1:100 méretarányban az alaprajzot és hosszmetszetet. Felmérési jegyzőkönyv:

poligon oldal	hossz m	azimut °	dőlés °	szelvény jobb bal le föl	szintkül. 1.-től.
1.-2.	2,00	30/210	+ 29		
3.-4.	2,69	15/195	+ 56		

a barlang adatai: hosszúság: 4,6 m mélység: 13 m

Fényképezés:

Az Odusorról Kordos L. készített színes diát 1969-ben.

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

Az Odusor felső része csak sziklamászó felszereléssel tekinthető meg.

A barlang kutatástörténete:

Az Odusor távolról látható, sziklamászók által gyakran járt utvonala.

18. Delago oda

A barlang helyzete:

Az Oszoly leszakadás Delago nevű fala alatt nyíló, ovális alakú, messzirol látható nyilás.

A barlang leírásai

A Delago odu felfelé táguló üreg, mely kis kürtővé szükül be.

Földtani viszonyok:

Az odu a felső triász, fehér, tömött, vastagpados dachsteini mészkőben keletkezett, valószínűleg hévizes uton. Üldözés kitörés nem található. Kalcit a dachsteini mészkő repedéseiben fordul elő.

Hidrológiai viszonyok:

A berlani teljesen száraz.

Klimatológiai viszonyok:

Mérest Kordos L. végzett Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel: felszin barlang

1970.04.26. 17,4 67 10,0 15,2 74 9,6

Biológiai viszonyok:

Az odut valamilyen nagy ragadozó madár rendszéresen használja, amiről tollak, ürülékek és kisemlős csontok tanuskodnak.

Térképezés:

Az odut Kordos L. mérte fel 1970-ben vesztett ponttal, bányászkompasszal. A barlang adatai: hossza: 2,5 m mélysége: 5,0 m

Rehypezés:

A barlangról 1969-ben Kordos L. színes diát készített.

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang kis sziklamászással, minden felszerelés nélkül megtekinthető.

A barlang kutatástörténete:

Az edd messziiről latszik. A gyakori sziklamászó utaktól hi-

A barlang irodalmája:

Wehovszky Irzsébet: Barlangkutatóink egy kis csoportja....
= MEBT Körlevél. 1969/2.p.2.Bp.1969.

19. Delago barlang

Szinonima: E.2. barlang Nagy L. 1929.

Delago sziklánál lévő barlang Szenthe I. 1969.

Delago átjáró Bertalan 1970. Venkovits, 1942.

A barlang helyzete:

Az Oszoly Delago falától É-ra, a Margitligeti jelzett turistaúttól 1 percre, 35-40 m magasan.

A barlang leírása:

A barlang tágas bejárata nehezen észrevehető. Egy teremből áll, amely befelé összeszűkül, majd kis beszakadásban végződik.

Földtani viszonyok:

A barlang egységesen a felső triász, tömött, fehér, vastagpados dachsteini mészkőben keletkezett, Humuzos, agyagos kitültését Venkovits I. ásta ki, benne recens rágcsáló csontokat talált. A bejáratnál a dachsteini mészkőben szép Megalodus sp. átmetszet található. Valószínűleg hévizes eredetű.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang hátsó és középső részén állandó cseppegés van.

Klimatológiai viszonyok:

Mérést Kordos L. végzett Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel:

1970.04.26.

	°C	%	g/m ³
felszín	18,2	66	10,4
bejárat	15,4	70	10,0
bg.közep	16,0	73	10,0
bg.vége	12,0	91	9,6

Térképezés:

A barlang egy felmérése történt, Venkovits I. 1942-ben vett pontokkal. Ábrázolja 1:50 méretarányban alaprajzot és hosszmetszetet. A barlang méretei: hossza: 10 m mélysége: 5 m.

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang bejárásához felszerelés nem szükséges.

A barlang kutatástörténete:

1929-ben Nagy Elemér és társai "az Orrától az Orr felé húzódó sziklacsoportozat első nagyobb tömegében lévő kisebb barlangot kibővítették. A barlangot ..."E.2" barlangnak nevezték el." A leírás méreteinél fogva csak a Delago barlangra illik rá. A barlangot 1934-44-ben a TTE kutatói kiásták, felmérték. Ma gyakori bivakolóhely.

A barlang irodalma:

1. Bertalan Károly: Magyarország Barlangkatasztere 1970. Bp. Kézirat.
2. Nagy Elemér: A M.T.E. Si- és Sziklamászó Szakosztályának... Turisták Lapja 41. k.p. 163. Bp. 1929.
3. Szenthe István: Karsztjelenségek és képződményeik fejlődés-története a Nagy-Kevély környékén = Egyetemi szakd. Kézirat Bp. 1969.
4. Venkovits István: Nagykevél környékének földtani vizsgálata = Egyetemi szakd. Kézirat. MÁFI Könyvtár 22418 sz. Bp. 1949.
- 5.: : PTE levele 1943. III. 28.
- 6.: : PTE levele 1944. III. 8.

20. Bivalyuk

Szinonima: "E.1." barlang . Nagy E. 1929.

Excelsior sziklaüreg Venkovits I. 1943.

Excelsior sziklanál lévő barlang O.II.Szenthe I.1969.

Excelsior fal sziklaürege Bertalan K. 1970.

A barlang helyzete:

Az Oszoly letörésénél, az Excelsior fal alatt, a K.Gy. repedéstől kb. 5 m-re.

A barlang leírása:

Egyetlen lapos fülkéből áll.

Földtani viszonyok:

A barlang egységesen a felső triász, tömött, fehér, vastagpados dachsteini mészkőben képződött, valószínűleg hévizes uton. Kitoltése lösz és málrott mészkötöremelék.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang teljesen száraz.

Klimatológiai viszonyok:

Méréseket Kordos L. és Welker P. végzett Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel:

	1970.02.22.	- 1,4	95	5/m ³	felszin		barlang	
					°C	%	°C	%
	1970.03.22.	9,0	91	7,3	6,0	97	6,8	
	1970.04.26.	15,6	75	9,9	12,4	96	10,3	

Térképezés:

Két felmérés történt:

Venkovits I. 1943.

Dunsi S. 1969.

Venkovits I. vesztett ponttal mért, ábrázol 1:25 méretarányban alaprajzot és hosszelvényt.

Dunai Sándor állandó pontokkal, bányászkompasssal mért, ábrázol 1:100 méretarányban alaprajzot, hossz- és keresztmetszetet. Felmérési jegyzőkönyv:

poligon oldal	hossz m	azimut o	dőlés o	szelvény jobb bal le föl	szintkül. 1.-től
1.-2.	2,54	159/529	-15		

A barlang adatai: hossza: 3,2 m mélysége: 1,8 m

Fényképezés:

A barlangról Kordos L. 1968-ban színes diát készített.
Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang megtekintéséhez felszerelés nem szükséges.

A barlang kutatástörténete:

1929-ben Nagy Elemér említi az odut. Az Excelsior falat, mint új maszóhelyet Czegeleď Árpád és László, valamint Nagy Elemer nevezte el. Az alatta lévő odut kibővítették, bivakolásra alkalmasá tették, és valószínüleg "E.I." jelzéssel látták el.

1943-ban a TTE barlangkutatói kiásták, feltérképezték. 1959-ben Szenthe I., majd 1970-ben a Speleológiai csoport tagjai vizsgálták. Sziklamezők bivakolás céljára rendszeresen használják.

A barlang irodalma:

1. Bertalan Károly: Magyarország barlangkatesztere 1970. B. Kézirat.
2. Nagy Elemér: A M.T.E. Si- és Siklamező Szakosztályának = Turisták L.41.k.p. 185.Bp.1929.
3. Szenthe István: Karsztjelenségek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén = Egyetemi szakd. Kézirat. Bp. 1969.
4. Venkovits István: Nagykevély környékénak földtani vizsgálata = Egyetemi szakd. Kézirat. MÁFI Könyvtár 22418 sz. Bp. 1949.
5. Wehovszky Erzsébet: Barlangkutatóink egy kis csoportja... = MKBT. Körlevél 1969/2 p.2.Bp.1969.
6. : TTE levele 1945. III.28.
7. : TTE levele a BETE-nez 1944.II.8.

21. Óra barlang

Szinonima: Órafal sziklánál lévő barlang O.III.Szenthe I.1969.

A barlang helyzete:

Az Oszoly "Órafalától" B-re mintegy 15 m-re.

A barlang leírása:

Ovalis bejáratú, lefelé elszükülő gömbfülkesor.

Földtani viszonyok:

A barlang egységesen a felső triász, tömött, fehér, vastagpados dachsteini mészkőben keletkezett, valószínűleg hévizes eredetű. Alját humusz tölti ki.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang teljesen száraz.

Klimatológiai viszonyok:

Méréseket Kordos L. és Welker P. végzett Aszmann-féle aspirációs pszichrométerrel:

	felszin:			barlang:		
	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³
1970.02.22.	0,0	95	4,3	1,4	83	4,2
1970.03.22.	10,6	91	5,7	6,0	100	7,0
1970.04.26.	19,6	58	10,0	10,0	95	8,8

Tercer período

A barlangot Wehovszky Erzsébet mérte fel vesztett poligonnal, bányászkompasszal, 1969-ben. Felmérési jegyzőkönyv:

poligon oldal	hossz m	azimut °	dőlés °	szelvények jobb	bal	le föl	szintkül. l-től
1.-2.	3,86	240/60	+ 3				
2.-3.	1,40	65/245	- 21				

A barlang adatai: hossza: 5,2 m mélysége: 1,5 m

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A parlant felszerelés nélkül nem tekinthető.

A barlang-kutatási története:

Szenthe I. 1969-ben, majd a Szpeleológiai bkut. csoport 1969-70-ben kutatta a barlangot.

A barlang főoldala:

1. Szenthe István: Karsztjelenségek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén = Egyetemi szakd.Kézirat.Bp.1969.
 2. Wehovszky Erzsébet: Barlangkutatóink egy kis csoportja... MKEBT. Körlevél. 1969/2.p.2.Bp.1969.

22. Pénzes barlang

Szinonima: Órafaltól É-ra lévő E l.sz. barlang O.IV; Szenthe I.196
A barlang helyzete:

Az Oszoly Órafalától É-ra /Margitliget felé/ a második
nagy sziklacsoporthoz nyilik.

A barlang leírása:

A barlangnak két bejárata van. Az 1.sz. bejáratet sűrű bok-
rok között található, belülé három irányban indulnak szük hasa-
dékok. Ezek közül az egyik gombfülékébe vezet, majd a felszinre,
mint a 2.sz. bejárat, kb 2 m-rel az elő alatt.

Földtani viszonyok:

A barlang a felső triász, fehér, tömött, dahuasteini mészs-
kőben keletkezett. Az 1. sz. bejáratnál kötőrmelékes, a 2.sz.
bejáratnál humuszos kitöltést találunk. Valószínűleg hévizes
eredetű.

Hidrológiai viszonyok:

Hóolvadáskor erős csepegés észlelhető, egyébként csak gyon-
gyzőző viz van. Vizelemzsét Kordos L. végzett 1970. március 22-én:

P ^H	6,8
Összes kem. nk°	11,7
Állandó kem. nk°	0,9
Változó kem. nk°	10,8
Kalcium kem. nk°	10,2
Magnézium kem. nk°	0,6
Ca ⁺⁺ ion mg/l	88,1
Mg ⁺⁺ ion mg/l	2,8
Lugosság W°	3,8

Klimatológiai viszonyok:

Méréseket Kordos L. és Welker P. végzett Assmann-féle
aspirációs pszichrométerrel:

	1970.02.22.		1970.05.22.		1970.04.26.				
	°C	%	g/m ³	°C	%	g/m ³	°C	%	g/m ³
felszin	1,0	93	4,6	11,0	84	8,3	19,0	51	8,5
1.sz.bejárat	2,8	84	4,7	5,4	100	6,7	15,4	67	8,8
2.sz.bejárat				3,6	97	5,3	15,4	73	9,5
Gombfülke							13,0	79	8,8

Térképezés:

A barlangot Kordos L. mérte fel fix pontokkal, bányaeszkompasszal, 1969-ben. Ábrázolta 1:100 méretarányban alaprajzot és hosszelvényt.

A barlang adatai: hossza: 16 m Mélysége: 4 m

Felmérési jegyzőkönyv:

poligon oldal	hossz m	azimut °	dőlés °	szelvények jobb bal le föl	szintkül. 1.-től
1.-2..	2,18	267/87	- 26		
1.-3..	2,74	29/209	- 15,5		
3.-4..	2,05	334/154	- 51		
4.-5..	2,35	226/46	- 17		
5.-6..	1,60	131/311	+ 41		
6.-7..	2,60	52/232	- 30		
3.-8..	2,97	88/268	- 42		

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang bejárásához felszerelés nem szükséges.

A barlang kutatéstörténete:

Szenthe I. 1969-ben említi, a Szpeleológia bkut. csoport 1969-ben vizsgálja és felméri a barlangot.

A barlang irodalma:

1. Szenthe István: Karsztjelenségek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén.= Egyetemi szakd. Kézirat. Bp. 1969.
2. Wehovszky Erzsébet: Barlangkutatóink egy kis csoportja... = MKBT Körlevél. 1969/2.p.2.Bp. 1969.

előírt jelmez?

23. Csontos barlang

A barlang helyzete:

A Pénzes Barlangtól É-ra mintegy 3 m-re nyilik.

A barlang leírása:

Egyetlen lefelé tartó, összeszükülő csőeszerű járatból áll.

Földtani viszonyok:

A barlang a felsőtriász, fehér, tömött, vastagpadas dachsteini mészkőben keletkezett. Alját humusz tölti ki, benne sok recens csont található. Valószínűleg hévvizes eredetű.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang teljesen száraz.

Klimatológiai viszonyok:

Mérést Kordos L. végzett Assmann-féle aspirációs psichrométerrel:

	1970.03.22.			1970.04.26.		
	°C	%	g/m ³	°C	%	g/m ³
felszin	10,6	84	8,0	19,8	53	8,7
barlang	4,2	97	6,0	7,4	97	7,5

Térképezés:

A barlangot Wehovszky Erzsébet mérte fel 1969-ben, vett pontokkal, bányászkompasssal. Térképen ábrázol alaprajzot és kifejtett hosszelvényt, 1:100 méretarányban.

A barlang adatai: hossza: 6,5 m. mélysége: 3,0 m

Műszaki-bisztrosági intézkedések, vizsgálatok:

A barlang bejárásához ^{nincs} ruha és lámpa ajánlats.

A barlang kutatástörténete:

A barlangot 1969-70-ben a Szpeleológia bkut. csoport tagjai vizsgálták.

A barlang irodalma:

1. Wehovszky Erzsébet: Barlangkutatóink egy kis csoportja...
= MKBT Kürlevél. 1969/2.p.2.Ép.1969.

24. Denevéres barlang

Színonima: Órafaltól É-re lévő 2.sz. barlang O.V.Szenthe I. 1969.

A barlang helyzete:

Az Órafaltól É-re lévő második nagy sziklacsoport É-i tövében nyilik. A Cseontos barlangtól kb. 10 m-re lefelé, a Rózsavilágos átjárótól kb. 8 m-re felfelé.

A barlang leírása:

Két nagyobb, gömbfülkés teremből álló barlang. Az első gömbfülke tetején egy repedés mentén kialakult nyilás a szabadba vezet.

Földtani viszonyok:

A barlang a felső triász, fehér dachsteini üészkőben keletkezett. Mindkét teremben kormos, humuszos agyagos kitöltés van. Valószínűleg hévízies eredetű.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang hatsó terme állandóan nedves, mik az első csak hóolvadáskor. A falról lecsöpögő vizet Kordos L. elemezte 1970. március 22.-én:

H	6,8
Összes kem. nk°	12,1
Allandó kem. nk°	1,5
Valtozó kem. nk°	10,6
Kalc. kem. nk°	13,4
Magnézium kem. nk°	0,0
Ca++ ion mg/l	96,1
Mg++ ion mg/l	0,0
Lugosság w°	3,8

Klimatológiai viszonyok:

Méréseket Kordos L. és Welker P. végzett Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel:

	1970.02.22.			1970.03.22.			1970.04.26.		
	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³
felszin	-0,2	96	4,3	11,2	80	7,9	21,0	47	8,7
bejárat	0,0	100	4,6	6,2	100	7,1	13,2	79	9,0
1.terem	0,6	93	4,5				10,6	88	8,5
2.terem	1,8	97	5,0	5,7	100	6,9	8,9	96	8,2

Bioklimatológiai viszonyok:

Kordos L. 1970. április 10-én a hátsó teremben agar-agar lemezzel, normál petri-csészével, 10 perces expozícióval bakteriológiai vizsgálatot végzett. 24 órás, 25°C-os inkubálás után 64 baktérium és 4 gombatelepkeletkezett.

Térképezés:

A barlangnak két felmérése volt:

Dunai S. 1969.

Wehovszky E. 1969.

Mindkét mérés ugyanazon állandó pontok felhasználásával, bányászkompasszal történt. Mindkét tőn ábrázolva alsprajz, hosszmetszet, kereszmetszetek 1:100 méretarányban.

Felmérési jegyzökönyv: Wehovszky E. 1969.

poligon oldal	hossz m	azimut °	dőlés °	szelvény jobb bal le föl	szintkül. 1.-től
1.-2.	5,19	275/95	+ 2		
2.-3.	3,76	85/265	+ 21		
3.-4.	3,40	320/160	- 19		

A barlang adatai: hossza: 9 m mélysége: 3,5 m

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang felszerelés nélkül megtekinthető.

A barlang kutatástörténete:

Szenthe I. /1969/ említi, a Szpeleológiai csoport 1969-70-ben vizsgálja a barlangot. Helybeliek által aránylag gyakran látogatott.

A barlang irodalma:

1./ Szenthe István: Karsztjelenségek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén. = Egyetemi szakk. Késirat. Bp. 1969.

2./ Wehovszky Erzsébet: Barlangkutatóink egy kis csoportja... MBT Körlevél. 1969./2.p.2.Bp. 1969.

25. Rózsalugas átjáró

A barlang helyzete:

Az Oszoly Óra falától É-ra a második nagy sziklacsoporthoz közel található, a Denevéres bőg. alatt kb. 6 m-re.

A barlang leírása:

Egyetlen, mintegy 3 méteres alacsony repedesből álló átjáró.

Földtani viszonyok:

Az átjáró a felső triász dachsteini mészkőben repedezett, valószínűleg leszakadt tömbjeiből áll. Alján gyér köves kitöltés van, a falakon apró borsóköves nyomok. Valószínűleg hévizes roncsbarlang.

Hidrológiai viszonyok:

Esőzés után erős csepegés van, különben száraz.

Klimatológiai viszonyok:

Mérést Welker P. és Kordos L. végzett Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel:

	1970.02.22.	1970.03.22.	1970.04.26.						
	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³	°C	%	g/m³
felszin	0,0	100	4,6	11,2	75	7,5	19,0	53	8,7
átjáró közepé	-1,5	93	3,8	7,4	97	7,5	12,0	82	8,7

Térképezés:

A barlangot Wehovszky Erzsébet mérte fel 1969-ben, állandó pontokkal, bányaszkompasszal. Térképen ábrázolva alaprajz, hossz- és keresztnetet, 1:100 méretarányban.

A barlang adatal: hossza: 5 m magassága 3 m.

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang bejárásához felszerelés nem szükséges.

A barlang kutatástörténete:

Előző kutatók nem ismertek. 1970-ben a Szpeleológiai csoport vizsgálja.

A barlang irodalma: Irodalomban nem szerepel.

26. Oszolyi Hasadék

A barlang helyzete:

Az Oszoly Örefalától É-ra a harmadik sziklacsoport D-i oldalán található.

A barlang leírása:

A barlang egyetlen hasadékból áll, amelyet valamilyen oldással /hideg-meleg?/ tavékerűség kitájított. Föle részénél a bejárat előtt lévő kb. fél m²-es szikletömb a hasadékot megosztja. Kitöltés nem található.

Földtani viszonyok:

A barlang a Felső triász, fehér, tömött dolomit mészkőben keletkezett, a 35/215 csapású hasadék mentén. Ásványos kitoltés nincs,

Hidrológiai viszonyok:

Esőzéskor a falakon viz csorog le, különben száraz.

Klimatológiai viszonyok:

Méréseket Kordos L. végzett Assmann-féle aspirációs pszichrometerrel: 1970.03.22. 1970.04.26.

	°C	%	g/m ³		°C	%	g/m ³
felszin	14,8	58	7,3		20,2	49	8,6
hasadék	6,2	89	6,2		10,2	93	8,7

Térképezés:

A barlangot Kordos L. mérte fel 1970-ben vesztett pontokkal, bányászkompasszal. Térképen ábrázolva alaprész és hosszmetszet, 1:100 méretarányban. - Elméreti jegyzőkönyv:

poligon	hossz	azimut	dőlés	szelvény	szintkül.
oldal	m	°	°	jobb bal le föl	1.-tól
1.-2	3,5	35/215	- 5		

A barlang adatai: hossza: 5 m mélysége: 6,5 m

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang minden fel szerelés nélkül megtekinthető. Vigyázni kell a bejártnál lévő kőtömbökre, mert mozognak.

A barlang kutatástörténete:

Előző kutatók nem írtak róla. 1970-ben a Szpeleológiai csoport tagjai vizsgálták.

A barlang irodalma: Irodalomban nem szerepel.

27. Kis-Lapos barlang

A barlang helyzete:

A barlang az Oszoly Óra felától É-ra a negyedik szikla-csoport lejtő részének D-i oldalában nyilik.

A barlang leírása:

Lapos nyilassal lefelé lejtő, majd még egy gömböfülkét alkotó kicsiny üreg.

Földtani viszonyok:

A barlang a felső triász, reiner dachsteini mészkőben keletkezett, valószínűleg hévvizes uton. Kitöltése humusz.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang teljesen száraz.

Klimatológiai viszonyok:

Mérést Kordos László végzett Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel: 1970.03.22. 1970.04.26.

	°C	%	g/m ³	°C	%	g/m ³
felszin	17,0	62	9,0	23,2	36	8,2
barlang	5,8	97	6,7	9,6	91	8,1

Térképezés:

A barlangot Kordos L. merte fel 1970-ben vesztett pontokkal, bányászkompásszal. Térképen ábrázolva alaprajzot, és hosszelvényt, 1:100 méretarányban: Felmérési jegyzőkönyv:

poligon oldal	hossz m	szimut °	dőlés °	szelvény jobb bal le föl	szintkül. 1.-től
1.-2	4,0	50/270	- 14		

A barlang adatai: hossza: 4,5 m mélysége: 1,8 m

Műszaki-biztonsági, vizsgálatok, intézkedések:

A barlang felszerelés nélkül megtekinthető.

A barlang kutatástörténete:

Előző kutatók nem ismertek. 1970-ben a Szpeleológiai csoport vizsgálta.

A barlang irodalma: Irodalomban nem szerepel.

28. Kétbejáratu barlang:

A barlang helyzete:

Az Oszoly Örnfalától É-ra a negyedik sziklacsoporthoz, csobánkai bekötőut felé eső oldalának tövében.

A barlang leírása:

A barlangnak, mint a neve is mutatja - két bejárata van. Az egyik 2,2 m magas, majd mintegy 4 méteren keresztül beszükülve ér véget egy kis teremben. A másik bejárathoz az előbbi teremből szűk, lapos csúcszerű folyosó vezet.

Földtani viszonyok:

A barlang a felső triász, fehér dachsteini mészkő töredézett sziklájában keletkezett, valószínűleg hévizes uton. Kevés törmelekes kitöltés; valamint elaggott cseppkövek találhatók.

Hidrológiai viszonyok:

Mérést Kordos L. végzett Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel: 1970.05.22. 1970.04.26.

	°C	%	g/m ³		°C	%	g/m ³
felszin	17,8	66	10,3		21,2	46	8,6
1.sz.bejárat	10,0	88	8,1		14,8	72	9,1
2.sz.bejárat	11,1	85	8,4		17,2	60	8,9

Térképezés:

A barlangot Kordos L. mérte fel 1970-ben, vegztett pontekkal, bányászkompasszal. Térképen ábrázolva alaprajz és két metszet 1:100 méretarányban. - Elmérési jegyzőkönyv:

poligon hossz.azimutdőlés	szelvény	szintkül.				
oldal	m	o	Jobb	Bal	le	fel
1.-2. 4,0	25/255 o,o					
3.-4. 4,5	19/195 o,o					

A barlang adatai: hossza: 11 m mélysége: 3 m

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang felszerelés nélkül megtekinthető.

A barlang kutatástörténete:

Előző kutatók nem ismerték. 1970-ben a Szpeleológia klub csoport vizsgálta.

A barlang irodalma: Irodalomban nem szerepel.



29. Hegyedhármas barlang

A barlang helyzete:

Margitliget felé emelkedő nagy sziklacsoport tövében nyílik.

A barlang leírása:

Nagy kitöltött, pusztuló fülkéről és emellett egy hasadék-ból áll.

Földtani viszonyok:

A barlang a dachsteini mészkő töredézetű rétegeiben nyílik. A falakat elaggott cseppkövek fedik. Kitöltése humuszos, köves. Valószínűleg hévizes eredetű.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang nedves, de cseppegés csak hóolvadáskor tapasztalható.

Klimatológiai viszonyok:

Méréseket Kordos L. végzett Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel: 1970.03.22. 1970.04.26.

	°C	%	g/m ³		°C	%	g/m ³
felszin	12,2	67	7,1		23,2	46	9,3
barlang	5,2	97	6,4		10,0	96	8,9

Térképezés:

A barlangot Kordos L. mérte fel 1970-ben vesztett pontokkal, bányászkompasszal. Térképen ábrázolva alaprajz és hosszmetszet 1:100 méretarányban. Felmérési jegyzőkönyv:

poligon	o	hossz	azimut	dőlés	szelvény	szintkül.
oldal	m		o	o	Jobb bal le föl	1.-től.
1.-2		5,5	.	45/225	- 4	

A barlang adatai: hossza: 5 m mélysége: 1,3 m

Műszaki-biztonsági intézkedések, vizsgálatok:

A barlang felszerelés nélkül megtekinthető.

A barlang kutatástörténete:

Előző kutatók nem ismertek. 1970-ben a Speleológiai körzet csoport tagjai vizsgálták.

A barlang irodalmi adatok: Irodalomban nem szerepel.

30. Margitligeti Átjáró

A barlang helyzete:

Margitliget felett lévő kisebb sziklacsoporthoz /Pomáz felé/ elján.

A barlang leírása:

A barlang mintegy 5 m hosszu, 3-2 m magas repedésszerű folyosó, alja L-felé lejt.

Földtani viszonyok:

A barlang a dachsteini mészkősziklához támaszkodó hatalmas sziklatomb által alkotott üres tér. Alján termelékes humusz, részben kalciterek, aragonitos képződmények, limonitos gumók találhatók.

Hidrológiai viszonyok:

Az átjáró állandásan nedves, esőzéskor, hóolvadáskor erős csepegés van.

Klimatológiai viszonyok:

Mérőt Kordos L. végzett Assmann-féle aspirációs pszichrométerrel:	felszin	barlang				
°C	%	g/m ³	°C	%	g/m ³	
1970.10.04	9,4	99	8,7	9,0	93	8,4

Térképezés:

A barlangot Kordos L. mérte fel 1970-ben, vesztett pontokkal, bányászkompasszal. Térképen ábrázolva alapsrajz és keresztmetszet 1:100 méretarányban: Felmérési jegyzőkönyv:

poligon oldal	hossz m	azimut °	dőlés °	szelvény jobb-bal le föl	szintkül. 1.-tól
1.-2	4,5	350/150	+ 10		

A barlang adatai: hossza: 7 m mélysége: 4 m

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang felszerelés nélkül bejárható.

A barlangkutatás törvénete:

Biozó kutatók nem ismertek. 1970-ben a Szpeleológia bút. csoport vizsgálta.

A barlang irodalma: Irodalomban nem szerepel.

31. 272. pont barlangja

Szinonima: 272. elatti barlang Szenthe I. 1969.

A barlang helyzete:

Az Oszoly csucsától DK-re 1130 m-re lévő 272 m magasságú pont DNY-i oldalában, közvetlenül a csucs alatt nyilik.

A barlang leírása:

Néhány méter hosszu barlang.

Földtani viszonyok:

Dachsteini mészkőben keletkezett, ásványos kitöltés nincs.

A barlang kutatástörténete:

Szenthe I. 1969-ben találta meg a barlangot.

A barlang irodalma:

I. Szenthe István: Aarsztjelenségek és képződményeik fejlődéstörténete a Nagy-Kevély környékén = Egyetemi szakd. Kézirat. Bp. 1969.

32. Üveges barlang

A barlang helyzete:

Az Oszoly letörésétől É-re a második és negyedik szikla-csoport közötti területen, az Oszolytetőhöz közelí sziklacsoport alján.

A barlang leírása:

Egyetlen, befelé táguló, gömbüstszerű üregből áll.

Földtani viszonyok:

A barlang a felső triasz, fehér, tömött dachsteini mész-kőben keletkezett, valószínleg hévizes úton. Alját vastag humuszos talajkitöltés borítja.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang száraz.

Térképezés:

A barlangot Wehovszky E. mérte fel 1970-ben, vesztett pontokkal, bányászkompasszal. Térképen ábrázol 1:100 méretarányban alaprajzot, hossz.- és keresztnetszeteket.

A barlang méretei: hossza: 5 m mélysége: 2,5 m

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang felszerelés nélkül megtekinthető.

A barlang kutatásvárténete:

Wehovszky E. és Welker Á. 1970. tavaszán találta meg a barlangot, benne ásóeszközökkel és üres üvegekkel. A barlangot felmérték.

A barlang irodalma: Irodalomban nem szerepel.

Zselyem Tatánka

55. Pados barlang

A barlang helyzete:

A Margitliget felett lévő egyik sziklacsoport aljában nyílik.

A barlang leírása:

A bejárati nyilást vízzintesen kettéosztja egy szál/kő sziklapad. Ezután egy kb. 2 m átmérőjű termecske következik.

Földtani viszonyok:

A barlang a rölső triász, fehér, tömött dachsteini mészkőben keletkezett, valószínűleg hévízres utoi. Alját vastag humusz tölti ki.

Hidrológiai viszonyok:

A barlang száraz.

Térképezés:

A barlangot Wehovszky E. mérte fel 1970-ben visszett ponkokkal, bányászkompasszal. Térképen ábrázol 1:100 méretarányban alaprajzot, hossz- és keresztnetszeteket.

A barlang méretei: hossza: 4,5 m mélysége: 2,5 m

Műszaki-biztonsági vizsgálatok, intézkedések:

A barlang felismerelés nélkül megtekinthető.

A barlang kutatástörténete:

A barlangot Wehovszky E. és Welker Á. találta meg 1970-ben.

A barlangot felmérték. Előző kutatók nem ismerték.

A barlang irodalmi: Irodalomban nem szerepel.

Jelenleg nem látogatható

TÁRGYKÖNYV

- Aranylyuk zsomboly p.29-36
Bánya lyuk p.88-89
Budakalászi I.sz. hasadék (p.2.)
Budakalászi II.sz. hasadék (p.2.)
Budakalászi III.sz. hasadék (p.2.)
Csirkés barlang P.78.
Csontos barlang p.93
Csucshegyi barlang p.79-81
Delego odu p.85
Delago barlang p. 86-87
Denevér barlang p.94-95
Dolomit üregek (p.1.)
Ezüsthegyi I.sz. barlang p.9-11
Ezüsthegyi II.sz. barlang p.12-13
Ezüsthegyi III.sz. barlang p.14-17
Ezüsthegyi dolomit üregek p.18
Gyopáros barlang p.47-49
Harapovácsi barlang (p.1.)
Harapovácsi viznyelő (p.1.)
Kápolna barlang p.44-46
Kálvária barlang (p.1.)
Kétbejáratu barlang p.99.
Kevélynyergi rókalyuk p.63-66
Kevélynyergi zsomboly p.50-62
Kiskevélyi barlang p.67-77
Kis-Lapos barlang p.98.
Majdan,kiskőfejtő barlangja (p.2.)
Majdan,nagykőfejtő barlangja (p.2.)
Majdánnyergi zsomboly (p.2.)
Majdán szikla hasadéka (p.2.)
Margitligeti átjáró p.10.
Nagykevélyi dolomit üregek (p.2.)
Nagyedhármas barlang p.100.
Óra barlang P.90.
Oszolyi hasadék p.97.
Oszoly, Odusor p.84.
Ördöglépcső sziklaüreg p.42-43
Ördögvarí sziklaüreg (p.1.)
Pados barlang p.104.
Papp-malmi viznyelő (p.2.)
Pénzes barlang p.91-92
Pomáz, házudvari barlang (p.2.)
Pomáz,kőfejtő felül lévő barlang (p.2.)
Pomázi betemetett barlang (p.2.)
Pomázi kőfülke (p.2.)
Rózsaluges átjáró p.96.
Szabó József barlang p.19-28
Üveges barlang p.103.
Zöld barlang p.37-41
Zsó barlang p.82-83
272. pont barlangja p.102